

II

(Acts whose publication is not obligatory)

COUNCIL

CONVENTION

on the accession of the Hellenic Republic to the Convention on jurisdiction and enforcement of judgments in civil and commercial matters and to the Protocol on its interpretation by the Court of Justice with the adjustments made to them by the Convention on the accession of the Kingdom of Denmark, of Ireland and of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

(82/972/EEC)

PREAMBLE

THE HIGH CONTRACTING PARTIES TO THE TREATY ESTABLISHING THE EUROPEAN ECONOMIC COMMUNITY,

CONSIDERING that the Hellenic Republic, in becoming a Member of the Community, undertook to accede to the Convention on jurisdiction and enforcement of judgments in civil and commercial matters and to the Protocol on its interpretation by the Court of Justice, with the adjustments made to them by the Convention on the accession of the Kingdom of Denmark, of Ireland and of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, and to this end undertook to enter into negotiations with the Member States of the Community in order to make the necessary adjustments thereto,

HAVE DECIDED to conclude this Convention, and to this end have designated as their plenipotentiaries:

HIS MAJESTY THE KING OF THE BELGIANS:

Jean GOL,
Deputy Prime Minister,
Minister for Justice and for Institutional Reform;

HER MAJESTY THE QUEEN OF DENMARK:

Erik NINN-HANSEN,
Minister for Justice;

THE PRESIDENT OF THE FEDERAL REPUBLIC OF GERMANY:

Hans Arnold ENGELHARD,
Federal Minister for Justice;
Dr Günther KNACKSTEDT,
Ambassador of the Federal Republic of Germany in Luxembourg;

THE PRESIDENT OF THE HELLENIC REPUBLIC:

Georges-Alexandre MANGAKIS,
Minister for Justice;

THE PRESIDENT OF THE FRENCH REPUBLIC:

Robert BADINTER,
Keeper of the Seals,
Minister for Justice;

THE PRESIDENT OF IRELAND:

Seán DOHERTY,
Minister for Justice;

THE PRESIDENT OF THE ITALIAN REPUBLIC:

Clelio DARIDA,
Minister for Justice;

HIS ROYAL HIGHNESS THE GRAND DUKE OF LUXEMBOURG:

Colette FLESCH,
Vice-President of the Government,
Minister for Justice;

HER MAJESTY THE QUEEN OF THE NETHERLANDS:

J. de RUITER,
Minister for Justice;

HER MAJESTY THE QUEEN OF THE UNITED KINGDOM OF GREAT BRITAIN AND NORTHERN IRELAND:

Peter Lovat FRASER, Esquire,
Solicitor-General for Scotland,
Lord Advocate's department;

WHO, meeting within the Council, having exchanged their full powers, found in good and due form,

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

TITLE I

General provisions

Article 1

1. The Hellenic Republic hereby accedes to the Convention on jurisdiction and enforcement of judgments in civil and commercial matters, signed at Brussels on 27 September 1968 (hereinafter called 'the 1968 Convention'), and to the Protocol on its interpretation by the Court of Justice, signed at Luxembourg on 3 June 1971 (hereinafter called 'the 1971 Protocol'), with the adjustments made to them by the Convention on the accession of the Kingdom of Denmark, of Ireland and of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland to the Convention on jurisdiction and enforcement of judgments in civil and commercial matters and to the Protocol on its interpretation by the Court of Justice, signed at Luxembourg on 9 October 1978 (hereinafter called 'the 1978 Convention').

2. The accession of the Hellenic Republic extends, in particular, to Articles 25 (2), 35 and 36 of the 1978 Convention.

Article 2

The adjustments made by this Convention to the 1968 Convention and the 1971 Protocol, as adjusted by the 1978 Convention, are set out in Titles II to IV.

TITLE II

Adjustments to the 1968 Convention

Article 3

The following shall be inserted between the third and fourth indents in the second subparagraph of Article 3 of the 1968 Convention, as amended by Article 4 of the 1978 Convention:

— in Greece, Article 40 of the code of civil procedure (Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας),

Article 4

The following shall be inserted between the third and fourth indents in the first subparagraph of Article 32 of the 1968 Convention, as amended by Article 16 of the 1978 Convention:

— in Greece, to the μονομελές πρωτοδικείο,'.

Article 5

1. The following shall be inserted between the third and fourth indents of the first subparagraph of Article 37 of the 1968 Convention, as amended by Article 17 of the 1978 Convention:

— in Greece, with the έφετείο,'.

2. The following shall be substituted for the first indent of the second subparagraph of Article 37 of the 1968 Convention, as amended by Article 17 of the 1978 Convention:

— in Belgium, Greece, France, Italy, Luxembourg and in the Netherlands, by an appeal in cassation,'.

Article 6

The following shall be inserted between the third and fourth indents of the first subparagraph of Article 40 of the 1968 Convention, as amended by Article 19 of the 1978 Convention:

— in Greece, to the έφετείο,'.

Article 7

The following shall be substituted for the first indent of Article 41 of the 1968 Convention, as amended by Article 20 of the 1978 Convention:

— in Belgium, Greece, France, Italy, Luxembourg and in the Netherlands, by an appeal in cassation,'.

Article 8

The following shall be inserted at the appropriate place in chronological order in the list of Conventions set out in Article 55 of the 1968 Convention, as amended by Article 24 of the 1978 Convention:

— the Convention between the Kingdom of Greece and the Federal Republic of Germany for the reciprocal recognition and enforcement of judgments, settlements and authentic instruments in civil and commercial matters, signed in Athens on 4 November 1961,'.

TITLE III

Adjustment to the Protocol annexed to the 1968 Convention*Article 9*

In the first sentence of the Article Vb added to the Protocol annexed to the 1968 Convention by Article 29 of the 1978 Convention there shall be added after the word 'Denmark' a comma and the words 'in Greece'.

TITLE IV

Adjustments to the 1971 Protocol*Article 10*

The following subparagraph shall be added to Article 1 of the 1971 Protocol, as amended by Article 30 of the 1978 Convention:

'The Court of Justice of the European Communities shall also have jurisdiction to give rulings on the interpretation of the Convention on the accession of the Hellenic Republic to the Convention of 27 September 1968 and to this Protocol, as adjusted by the 1978 Convention.'

Article 11

The following shall be inserted between the third and fourth indents of point 1 of Article 2 of the 1971 Protocol, as amended by Article 31 of the 1978 Convention:

— in Greece: the άνώτατα δικαστήρια,'.

TITLE V

Transitional provisions*Article 12*

1. The 1968 Convention and the 1971 Protocol, as amended by the 1978 Convention and this Convention, shall apply only to legal proceedings instituted and to authentic instruments formally drawn up or registered after the entry into force of this Convention in the State of origin and, where recognition or enforcement of a judgment or authentic instrument is sought, in the State addressed.

2. However, judgments given after the date of entry into force of this Convention between the State of origin and the State addressed in proceedings instituted before that date shall be recognized and enforced in accordance with the provisions of Title III of the 1968 Convention, as amended by the 1978 Convention and this Convention, if jurisdiction was

founded upon rules which accorded with the provisions of Title II of the 1968 Convention, as amended, or with the provisions of a convention which was in force between the State of origin and the State addressed when the proceedings were instituted.

TITLE VI

Final provisions

Article 13

The Secretary-General of the Council of the European Communities shall transmit a certified copy of the 1968 Convention, of the 1971 Protocol and of the 1978 Convention in the Danish, Dutch, English, French, German, Irish and Italian languages to the Government of the Hellenic Republic.

The texts of the 1968 Convention, of the 1971 Protocol and of the 1978 Convention, drawn up in the Greek language, shall be annexed to this Convention. The texts drawn up in the Greek language shall be authentic under the same conditions as the other texts of the 1968 Convention, the 1971 Protocol and the 1978 Convention.

Article 14

This Convention shall be ratified by the signatory States. The instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the Council of the European Communities.

Article 15

This Convention shall enter into force, as between the States which have ratified it, on the first day of the third month following the deposit of the last instrument of ratification by the Hellenic Republic and those States which have put into force the 1978 Convention in accordance with Article 39 of that Convention.

It shall enter into force for each Member State which subsequently ratifies it on the first day of the third month following the deposit of its instrument of ratification.

Article 16

The Secretary-General of the Council of the European Communities shall notify the signatory States of:

- (a) the deposit of each instrument of ratification;
- (b) the dates of entry into force of this Convention for the Contracting States.

Article 17

This Convention, drawn up in a single original in the Danish, Dutch, English, French, German, Greek, Irish and Italian languages, all eight texts being equally authentic, shall be deposited in the archives of the General Secretariat of the Council of the European Communities. The Secretary-General shall transmit a certified copy to the Government of each signatory State.

Til bekræftelse heraf har undertegnede behørigt befuldmægtigede underskrevet denne konvention.

Zu Urkund dessen haben die hierzu gehörig befugten Unterzeichneten ihre Unterschriften unter dieses Übereinkommen gesetzt.

Σε πίστωση τῶν ἀνωτέρω οἱ ὑπογράφωντες πληρεξούσιοι ἐθεσαν τὴν ὑπογραφή τους κάτω ἀπὸ τὴν παρούσα σύμβαση.

In witness whereof the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Convention.

En foi de quoi, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé la présente convention.

Dá fhianú sin, shínigh na daoine seo thíos, arna n-údarú go cuí chuige sin, an Coinbhinsiún seo.

In fede di che, i sottoscritti, debitamente autorizzati a tal fine, hanno firmato la presente convenzione.

Ten blijke waarvan de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, hun handtekening onder dit Verdrag hebben geplaatst.

Udfærdiget i Luxembourg, den femogtyvende oktober nitten hundrede og toogfirs.

Geschehen zu Luxemburg am fünfundzwanzigsten Oktober neunzehnhundertzweiundachtzig.

Έγινε στο Λουξεμβούργο, στις είκοσι πέντε 'Οκτωβρίου χίλια έννιακόσια όγδόντα δύο.

Done at Luxembourg on the twenty-fifth day of October in the year one thousand nine hundred and eighty-two.

Fait à Luxembourg, le vingt-cinq octobre mil neuf cent quatre-vingt-deux.

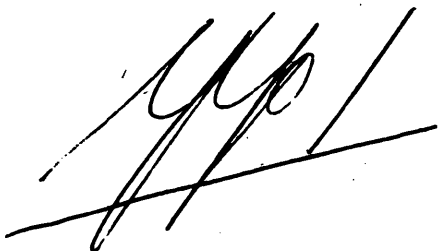
Arna dhéanamh i Lucsamburg an cúigiú lá is fiche de mhí Dheireadh Fómhair sa bhliain míle naoi gcéad ochtó a dó.

Fatto a Lussemburgo, addì venticinque ottobre millenovecent ottantadue.

Gedaan te Luxemburg, de vijfentwintigste oktober negentienhonderd tweeëntachtig.

Pour Sa Majesté le Roi des Belges

Voor Zijne Majesteit de Koning der Belgen

For Hendes Majestæt Danmarks dronning

Für den Präsidenten der Bundesrepublik Deutschland

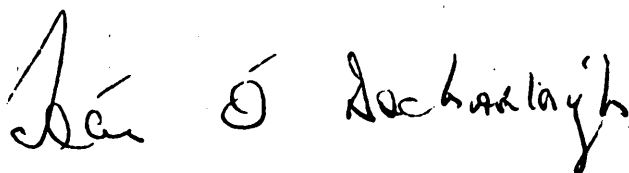
Γιά τόν Πρόεδρο της Έλληνικής Δημοκρατίας

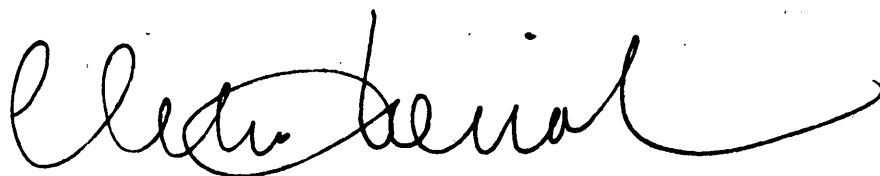
Pour le président de la République française

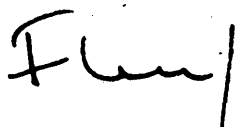
Thar ceann Uachtarán na hÉireann

Per il presidente della Repubblica italiana

Pour Son Altesse Royale le Grand-duc de Luxembourg

For Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

ΣΥΜΒΑΣΗ

γιά τή διεθνή δικαιοδοσία καί τήν εκτέλεση αποφάσεων σέ άστικές καί έμπορικές υποθέσεις

ΠΡΟΟΙΜΙΟ

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΣΤΗ ΣΥΝΘΗΚΗ ΠΕΡΙ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ,

Έπιθυμώντας νά θέσουν σέ έφαρμογή τίς διατάξεις του άρθρου 220 τής συνθήκης αυτής, δυνάμει του όποιου ανέλαβαν τήν υποχρέωση νά εξασφαλίσουν τήν άπλούστευση των διατυπώσεων γιά τήν άμοιβαία άναγνώριση καί εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων,

Μεριμώντας γιά τήν ένίσχυση στήν Κοινότητα τής έννομης προστασίας των έγκατεστημένων σέ αυτή προσώπων,

Έκτιμώντας ότι πρός τό σκοπό αυτό προέχει νά καθορισθεί ή διεθνής δικαιοδοσία των δικαστηρίων τους, νά διευκολυνθεί ή άναγνώριση καί νά θεσπισθεί ταχεία διαδικασία γιά τήν εκτέλεση των αποφάσεων καθώς καί των δημόσιων έγγράφων καί των δικαστικών συμβιδισμών,

Άποφάσισαν νά συνάψουν τήν παρούσα σύμβαση καί πρός τό σκοπό αυτό όρισαν πληρεξουσίους:

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΤΩΝ ΒΕΛΓΩΝ:

τόν κ. Pierre HARMEL,
Υπουργό Έξωτερικών,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ:

τόν κ. Willy BRANDT,
Άντικαγκελλάριο,
Υπουργό Έξωτερικών,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ:

τόν κ. Michel DEBRÉ,
Υπουργό Έξωτερικών,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ:

τόν κ. Giuseppe MEDICI,
Υπουργό Έξωτερικών,

Η ΑΥΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΥΨΗΛΟΤΗΤΑ Ο ΜΕΓΑΣ ΔΟΥΚΑΣ ΤΟΥ ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΥ:

τόν κ. Pierre GRÉGOIRE,
Υπουργό Έξωτερικών,

Η ΑΥΤΗΣ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΩΝ ΚΑΤΩ ΧΩΡΩΝ:

τόν κ. J. M. A. H. LUNS,
Υπουργό Έξωτερικών,

ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ συνήλθαν στό πλαίσιο του Συμβουλίου καί, άφού άντάλλαξαν τά πληρεξούσια έγγραφά τους πού δρέθηκαν έντάξει,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΣΤΙΣ ΑΚΟΛΟΥΘΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ:

ΤΙΤΛΟΣ I

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Άρθρο 1

Η παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται σε άστικές και έμπο-
ρικές υποθέσεις, ανεξάρτητα από το είδος του δικα-
στηρίου.

Εξαιρούνται από την εφαρμογή της:

1. ή προσωπική κατάσταση και ικανότητα των φυσικών
προσώπων, οι περιουσιακές σχέσεις των συζύγων, οι
κληρονομικές σχέσεις·
2. οι πτωχεύσεις, πτωχευτικοί συμβιβασμοί και άλλες
ανάλογες διαδικασίες·
3. ή κοινωνική ασφάλιση·
4. ή διαιτησία.

ΤΙΤΛΟΣ II

ΔΙΕΘΝΗΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

Τμήμα 1

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 2

Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παρούσας συμβά-
σεως, τα πρόσωπα που έχουν την κατοικία τους στο
έδαφος συμβαλλόμενου κράτους ենάγονται ενώπιον των
δικαστηρίων του κράτους αυτού, ανεξάρτητα από την
ιθαγένειά τους.

Τα πρόσωπα που δεν έχουν την ιθαγένεια του κράτους
στο όποιο κατοικούν, υπάγονται, στο κράτος αυτό,
στους κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας που εφαρμόζονται
στους ήμεδαπούς.

Άρθρο 3

Τα πρόσωπα που έχουν την κατοικία τους στο έδαφος
συμβαλλόμενου κράτους μπορούν να έναχθουν ενώπιον
των δικαστηρίων άλλου συμβαλλόμενου κράτους μόνο
σύμφωνα με τους κανόνες που περιλαμβάνονται στα
τμήματα 2 ως 6 του παρόντος τίτλου.

Δέν εφαρμόζονται σε δάρος τους, ιδίως:

- στο Βέλγιο: το άρθρο 15 του Code civil — Burgerlijk
Wetboek (άστικού κώδικα) και τα άρθρα 52, 52 bis
και 53 του νόμου της 25ης Μαρτίου 1876 περί άρμο-
διότητας·
- στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας: το
άρθρο 23 της Zivilprozeßordnung (κώδικα πολιτικής
δικονομίας)·
- στη Γαλλία: τα άρθρα 14 και 15 του Code civil
(άστικού κώδικα)·
- στην Ιταλία: το άρθρο 2 και το άρθρο 4 άριθ. 1 και 2
του Codice di procedura civile (κώδικα πολιτικής δικο-
νομίας)·
- στο Λουξεμβούργο: τα άρθρα 14 και 15 του Code civil
(άστικού κώδικα)·

— στις Κάτω Χώρες: το άρθρο 126 άριθ. 3 και το άρθρο
127 του Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering
(κώδικα πολιτικής δικονομίας).

Άρθρο 4

Αν ό έναγόμενος δεν έχει κατοικία στο έδαφος συμβαλ-
λόμενου κράτους, ή διεθνής δικαιοδοσία σε κάθε συμ-
βαλλόμενο κράτος ρυθμίζεται από το δίκαιο του κράτους
αυτού, με την επιφύλαξη του άρθρου 16.

Κατά του έναγομένου αυτού κάθε πρόσωπο που έχει την
κατοικία του στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους,
ανεξάρτητα από την ιθαγένειά του, μπορεί να έπικα-
λεσθεί στο κράτος αυτό, όπως και οι ήμεδαποί, τούς εκεί
ισχύοντες κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας και ιδίως εκεί-
νους που προβλέπονται στο άρθρο 3 δεύτερη παρά-
γραφος.

Τμήμα 2

Ειδικές βάσεις διεθνούς δικαιοδοσίας

Άρθρο 5

Πρόσωπο που έχει την κατοικία του στο έδαφος συμβαλ-
λόμενου κράτους μπορεί να έναχθεί σε άλλο συμβαλλό-
μενο κράτος:

1. ως προς διαφορές εκ συμβάσεως, ενώπιον του δικα-
στηρίου του τόπου όπου εκπληρώθηκε ή όφείλει να
εκπληρωθεί ή παροχή·
2. ως προς υποχρεώσεις διατροφής, ενώπιον του δικα-
στηρίου του τόπου όπου ο δικαιούχος της διατροφής
έχει την κατοικία ή τη συνήθη διαμονή του·
3. ως προς ένοχές εξ άδικοπραξίας ή οίονει άδικοπρα-
ξίας, ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου
συνέβη τό ζημιογόνο γεγονός·
4. σε περιπτώσεις άγωγής άποζημιώσεως ή άποκαταστά-
σεως της προτέρας καταστάσεως που θεμελιώνονται
σε αξιόποινη πράξη, ενώπιον του δικαστηρίου όπου
άσκειται ή ποινική δίωξη, κατά τό μέτρο που
σύμφωνα με τό δίκαιό του τό δικαστήριο αυτό μπορεί
να έπιληφθεί της πολιτικής άγωγής·
5. ως προς διαφορές σχετικές με την έκμετάλλευση ύπο-
καταστήματος, πρακτορείου ή κάθε άλλης έγκαταστά-
σεως, ενώπιον του δικαστηρίου της τοποθεσίας τους.

Άρθρο 6

Πρόσωπο που έχει την κατοικία του στο έδαφος συμβαλ-
λόμενου κράτους μπορεί επίσης να έναχθεί:

1. αν υπάρχουν πολλοί έναγόμενοι, ενώπιον του δικα-
στηρίου της κατοικίας ενός από αυτούς·
2. αν πρόκειται για προσεπίκληση δικονομικού έγγυητή
ή άλλη προσεπίκληση, ενώπιον του δικαστηρίου της
κύριας δίκης, εκτός αν μόνος σκοπός τους ήταν να
άπομακρύνουν τόν έγγυητή ή τόν προσεπικαλούμενο
από τό δικαστήριο που θά είχε διεθνή δικαιοδοσία
στην περίπτωση τους·
3. αν πρόκειται για άνταγωγή που άπορρέει από την
ίδια σύμβαση ή τά ίδια πραγματικά περιστατικά στά

όποια στηρίζεται ή κύρια άγωγή, ενώπιον του δικαστηρίου όπου είναι έκκρεμή ή άγωγή αυτή.

Τμήμα 3

Διεθνής δικαιοδοσία σε υποθέσεις ασφαλίσεων

Άρθρο 7

Σε υποθέσεις ασφαλίσεων ή διεθνής δικαιοδοσία ρυθμίζεται από τό παρόν τμήμα, μέ την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 4 καί του άρθρου 5 σημείο 5.

Άρθρο 8

Ό ασφαλιστής πού έχει την κατοικία του στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους μπορεί νά έναχθει είτε ενώπιον των δικαστηρίων αυτού του κράτους είτε, σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου ο αντισυμβαλλόμενος έχει την κατοικία του, είτε, αν έναγονται περισσότεροι ασφαλιστές, ενώπιον των δικαστηρίων του συμβαλλόμενου κράτους όπου ένας από αυτούς έχει την κατοικία του.

Ό ασφαλιστής μπορεί επίσης, εφόσον αυτό προβλέπεται από τό δίκαιο του δικάζοντος δικαστή, νά έναχθει σε συμβαλλόμενο κράτος άλλο από εκείνο όπου έχει την κατοικία του, ενώπιον του δικαστηρίου στην περιφέρεια του οποίου έχει την κατοικία του τό πρόσωπο πού μεσολάβησε γιά τή σύναψη της ασφαλιστικής συμβάσεως, υπό τόν όρο ότι ή κατοικία αυτή σημειώνεται στο ασφαλιστήριο ή στην πρόταση ασφαλίσεως.

Ό ασφαλιστής πού δέν έχει την κατοικία του στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους αλλά διαθέτει υποκατάστημα ή πρακτορείο σε συμβαλλόμενο κράτος, θεωρείται, ως προς τις διαφορές τις σχετικές μέ την έκμεταλλευση αυτού του υποκαταστήματος ή πρακτορείου, ότι έχει την κατοικία του στο έδαφος του κράτους αυτού.

Άρθρο 9

Ό ασφαλιστής μπορεί επιπλέον νά έναχθει ενώπιον των δικαστηρίων του τόπου όπου συνέβη τό ζημιογόνο γεγονός, αν πρόκειται γιά ασφάλιση αστικής ευθύνης ή γιά ασφάλιση ακινήτων. Τό ίδιο ισχύει αν ή ασφάλιση αφορά από κοινού ακίνητα καί κινητά πού καλύπτονται από τό ίδιο ασφαλιστήριο καί ή προσβολή τους όφείλεται στην ίδια αίτια.

Άρθρο 10

Σε υποθέσεις ασφαλίσεως αστικής ευθύνης, ό ασφαλιστής μπορεί επίσης νά προσεπικληθεί ενώπιον του δικαστηρίου πού έχει επιληφθεί της άγωγής του ζημωθέντος κατά του ασφαλισμένου, αν τό δίκαιο του δικαστηρίου τό επιτρέπει.

Οι διατάξεις των άρθρων 7, 8 καί 9 εφαρμόζονται σε περίπτωση ευθείας άγωγής του ζημωθέντος κατά του ασφαλιστή, εφόσον ή ευθεία άγωγή επιτρέπεται.

Αν τό δίκαιο πού διέπει την ευθεία άγωγή, προβλέπει την προσεπίκληση του αντισυμβαλλόμενου ή του ασφα-

λισμένου, τό ίδιο δικαστήριο έχει δικαιοδοσία καί ως προς αυτούς.

Άρθρο 11

Μέ την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 10 τρίτη παράγραφος, ή άγωγή του ασφαλιστή μπορεί νά άσκηθεί μόνο ενώπιον των δικαστηρίων του συμβαλλόμενου κράτους στο όποιο έχει την κατοικία του ό έναγόμενος, ανεξάρτητα αν είναι αντισυμβαλλόμενος, ασφαλισμένος ή δικαιούχος.

Οι διατάξεις του παρόντος τμήματος δέν θίγουν τό δικαίωμα άσκήσεως άνταγωγής ενώπιον του δικαστηρίου στο όποιο είναι έκκρεμή ή κύρια άγωγή πού έχει εισαχθεί σύμφωνα μέ τις διατάξεις του παρόντος τμήματος.

Άρθρο 12

Παρέκκλιση από τις διατάξεις του παρόντος τμήματος είναι δυνατή μόνο μέ συμφωνίες:

1. μεταγενέστερες από τή γένεση της διαφοράς, ή
2. πού επιτρέπουν στον αντισυμβαλλόμενο, τόν ασφαλισμένο ή τό δικαιούχο νά προσφύγει καί σε άλλα δικαστήρια εκτός από αυτά πού προβλέπονται στο παρόν τμήμα, ή
3. πού, έχοντας συναφθεί ανάμεσα σε ασφαλιστή καί αντισυμβαλλόμενο μέ κατοικία στο ίδιο συμβαλλόμενο κράτος, απονέμουν διεθνή δικαιοδοσία στα δικαστήρια του κράτους αυτού, ακόμη καί αν τό ζημιογόνο γεγονός συμβεί στην άλλοδαπή, εκτός αν τό δίκαιο του κράτους αυτού άπαγορεύει τέτοιες συμφωνίες.

Τμήμα 4

Διεθνής δικαιοδοσία σε υποθέσεις πωλήσεων μέ τμηματική καταβολή του τιμήματος καί δανείων μέ σταδιακή εξόφληση

Άρθρο 13

Σε υποθέσεις πωλήσεων ενσωμάτων κινητών μέ τμηματική καταβολή του τιμήματος ή δανείων μέ σταδιακή εξόφληση, πού συνδέονται άμεσα μέ τή χρηματοδότηση άγοράς ενσωμάτων κινητών, ή διεθνής δικαιοδοσία ρυθμίζεται από τό παρόν τμήμα μέ την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 4 καί του άρθρου 5 σημείο 5.

Άρθρο 14

Ό πωλητής καί ό δανειοδότης έναγονται ενώπιον των δικαστηρίων είτε του συμβαλλόμενου κράτους όπου έχουν την κατοικία τους είτε του συμβαλλόμενου κράτους όπου ό αγοραστής ή ό δανειολήπτης έχουν την κατοικία τους.

Η άγωγή του πωλητή κατά του αγοραστή καί του δανειοδότη κατά του δανειολήπτη μπορεί νά άσκηθεί μόνο ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους όπου ό έναγόμενος έχει την κατοικία του.

Οι διατάξεις αυτές δεν θίγουν το δικαίωμα άσκησης άνταγωγής ενώπιον του δικαστηρίου στο όποιο είναι έκκρεμής ή κύρια άγωγή που έχει εισαχθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος τμήματος.

Άρθρο 15

Παρέκκλιση από τις διατάξεις του παρόντος τμήματος είναι δυνατή μόνο με συμφωνίες:

1. μεταγενέστερες από τη γένεση της διαφοράς, ή
2. που επιτρέπουν στον άγοραστή ή το δανειολήπτη να προσφύγει και σε άλλα δικαστήρια εκτός από αυτά που προβλέπονται στο παρόν τμήμα, ή
3. που, έχοντας συναφθεί ανάμεσα σε άγοραστή και πωλητή ή ανάμεσα σε δανειοδότη και δανειολήπτη με κατοικία ή συνήθη διαμονή στο ίδιο συμβαλλόμενο κράτος, άπονέμουν διεθνή δικαιοδοσία στα δικαστήρια του κράτους αυτού, εκτός αν το δικαίό του απαγορεύει τέτοιες συμφωνίες.

Τμήμα 5

Άποκλειστική διεθνής δικαιοδοσία

Άρθρο 16

Άποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη ή κατοικία, έχουν:

1. σε υποθέσεις εμπράγματων δικαιωμάτων επί ακινήτων και μισθώσεων ακινήτων, τα δικαστήρια του συμβαλλόμενου κράτους της τοποθεσίας του ακινήτου·
2. σε θέματα έγκυρότητας, κύρους ή λύσεως εταιρειών ή νομικών προσώπων που έχουν την έδρα τους στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους, ή αποφάσεων των όργάνων τους, τα δικαστήρια του κράτους αυτού·
3. σε θέματα κύρους των καταχωρίσεων σε δημόσια βιβλία, τα δικαστήρια του συμβαλλόμενου κράτους στο έδαφος του οποίου τηρούνται τα βιβλία αυτά·
4. σε θέματα καταχωρίσεως ή κύρους διπλωμάτων εύρεσιτεχνίας, σημάτων, σχεδίων και προτύπων και άλλων άνάλογων δικαιωμάτων τα όποια επιδέχονται κατάθεση ή καταχώριση, τα δικαστήρια του συμβαλλόμενου κράτους στο έδαφος του οποίου ή κατάθεση ή καταχώριση ζητήθηκε, πραγματοποιήθηκε ή θεωρείται ότι πραγματοποιήθηκε σύμφωνα με διεθνή σύμβαση·
5. σε θέματα άναγκαστικής εκτελέσεως αποφάσεων, τα δικαστήρια του συμβαλλόμενου κράτους του τόπου εκτελέσεως.

Τμήμα 6

Παρέκταση διεθνούς δικαιοδοσίας

Άρθρο 17

Αν τα μέρη, από τα όποια ένα τουλάχιστον έχει την κατοικία του στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους, συμφώνησαν, είτε γραπτά είτε προφορικά με γραπτή επιβεβαίωση, ότι ένα δικαστήριο ή τα δικαστήρια συμβαλλόμενου κράτους θά δικάζουν τις διαφορές που έχουν προκύψει ή που θά προκύψουν από συγκεκριμένη έννομη σχέση, το δικαστήριο αυτό ή τα δικαστήρια του κράτους αυτού έχουν άποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία.

Οι συμφωνίες διεθνούς δικαιοδοσίας δεν παράγουν έννομες συνέπειες αν είναι αντίθετες προς τις διατάξεις των άρθρων 12 και 15 ή αν τα δικαστήρια, τη διεθνή δικαιοδοσία των όποιων άποκλείουν, έχουν άποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα με το άρθρο 16.

Αν ή συμφωνία διεθνούς δικαιοδοσίας έχει καταρτισθεί προς όφελος μόνο ενός των μερών, το μέρος αυτό διατηρεί το δικαίωμα να προσφύγει σε κάθε άλλο δικαστήριο που έχει διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση.

Άρθρο 18

Πέραν των περιπτώσεων όπου ή διεθνής δικαιοδοσία άπορρέει από άλλες διατάξεις της παρούσας συμβάσεως, το δικαστήριο συμβαλλόμενου κράτους ενώπιον του όποιου ό έναγόμενος παρίσταται άποκτά διεθνή δικαιοδοσία. Ο κανόνας αυτός δεν εφαρμόζεται, αν ή παράσταση έχει ως σκοπό την άμφισβήτηση της διεθνούς δικαιοδοσίας ή αν υπάρχει άλλο δικαστήριο με άποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα με το άρθρο 16.

Τμήμα 7

Έρευνα της διεθνούς δικαιοδοσίας και του παραδεκτού

Άρθρο 19

Τό δικαστήριο συμβαλλόμενου κράτους διαπιστώνει άυτεπάγγελτα την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του, έφόσον καλείται να κρίνει, ως κύριο ζήτημα, διαφορά για την όποια δικαστήριο άλλου συμβαλλόμενου κράτους έχει άποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα με το άρθρο 16.

Άρθρο 20

Όταν πρόσωπο που έχει την κατοικία του στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους έναγεται ενώπιον δικαστηρίου άλλου συμβαλλόμενου κράτους και δεν παρίσταται, τό δικαστήριο διαπιστώνει άυτεπάγγελτα την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του, αν ή δικαιοδοσία του δεν στηρίζεται στους όρους της παρούσας συμβάσεως.

Ο δικαστής όφείλει να άναστειλει τη διαδικασία, έφόσον δεν διαπιστώνεται ότι ό έναγόμενος αυτός ήταν σε θέση να παραλάβει τό εισαγωγικό έγγραφο της δίκης εντός της άναγκαίας για την άμυνά του προθεσμίας ή ότι καταβλήθηκε κάθε έπιμέλεια για τό σκοπό αυτό.

Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου άντικαθίστανται από εκείνες του άρθρου 15 της συμβάσεως της Χάγης της 15ης Νοεμβρίου 1965 για την επίδοση και κοινοποίηση στην άλλοδαπή δικαστικών και έξώδικων εγγράφων σε άστικές ή έμπορικές υποθέσεις, αν τό εισαγωγικό έγγραφο της δίκης έπρεπε να διαβιβάσθαι σύμφωνα με τη σύμβαση αυτή.

Τμήμα 8

Έκκρεμοδικία και συνάφεια

Άρθρο 21

Αν έχουν ασκηθεί αγωγές με τό ίδιο αντικείμενο και την ίδια αιτία μεταξύ των ίδιων διαδικών ενώπιον δικαστηρίων διάφορων συμβαλλόμενων κρατών, κάθε δικαστήριο, εκτός εκείνου που έχει πρώτο έπιληφθεί, οφείλει, ακόμη και αυτεπάγγελα, να διαπιστώσει την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του υπέρ του πρώτου.

Τό δικαστήριο που οφείλει να διαπιστώσει την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του μπορεί να αναστείλει τή διαδικασία, αν ή διεθνής δικαιοδοσία του άλλου δικαστηρίου άμφισβητείται.

Άρθρο 22

Όταν συναφείς αγωγές έχουν ασκηθεί ενώπιον δικαστηρίων διάφορων συμβαλλόμενων κρατών και είναι έκκρεμεις σε πρώτο βαθμό, κάθε δικαστήριο, εκτός εκείνου που έχει πρώτο έπιληφθεί, μπορεί να αναστείλει τή διαδικασία.

Κάθε δικαστήριο, εκτός εκείνου που έχει πρώτο έπιληφθεί, μπορεί επίσης, με αίτηση ενός από τους διαδικούς, να διαπιστώσει την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του, υπό τήν προϋπόθεση ότι τό δικαίό του επιτρέπει τή ένωψη συναφών υποθέσεων και ότι τό πρώτο δικαστήριο έχει διεθνή δικαιοδοσία και για τίς δύο αγωγές.

Είναι συναφείς, κατά τήν έννοια του παρόντος άρθρου, αγωγές που συνδέονται μεταξύ τους τόσο στενά ώστε να υπάρχει συμφέρον να εξετασθούν και να εκδικασθούν ταυτόχρονα, προκειμένου να άποφευχθούν λύσεις που θά ήταν άσυμβίβαστες αν οι υποθέσεις εκδικάζονταν χωριστά.

Άρθρο 23

Όταν περισσότερα δικαστήρια έχουν άποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία, ή διαπίστωση τής έλλείψεως διεθνούς δικαιοδοσίας γίνεται υπέρ του δικαστηρίου που έχει πρώτο έπιληφθεί.

Τμήμα 9

Άσφαλιστικά μέτρα

Άρθρο 24

Τά άσφαλιστικά μέτρα που προβλέπονται από τό δικαίον συμβαλλόμενου κράτους μπορούν να ζητηθούν από τά δικαστήρια του κράτος αυτού, έστω και αν δικαστήριο άλλου συμβαλλόμενου κράτους έχει, σύμφωνα με τήν παρούσα σύμβαση, διεθνή δικαιοδοσία για τήν ουσία τής υποθέσεως.

ΤΙΤΛΟΣ III

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗ

Άρθρο 25

Ός άπόφαση, κατά τήν έννοια τής παρούσας συμβάσεως, νοείται κάθε άπόφαση εκδιδόμενη από δικαστήριο συμ-

βαλλόμενου κράτους, όποιαδήποτε και αν είναι ή όνομασία της, όπως άπόφαση, διαταγή, διαταγή έκτελέσεως, καθώς και ό καθορισμός τής δικαστικής δαπάνης από τό γραμματέα.

Τμήμα 1

Αναγνώριση

Άρθρο 26

Απόφαση που εκδίδεται σε συμβαλλόμενο κράτος αναγνωρίζεται στα υπόλοιπα συμβαλλόμενα κράτη χωρίς ιδιαίτερη διαδικασία.

Σε περίπτωση άμφισβητήσεως, κάθε ενδιαφερόμενος που επικαλείται ως κύριο ζήτημα τήν αναγνώριση μπορεί να ζητήσει, κατά τή διαδικασία που προβλέπεται στα τμήματα 2 και 3 του παρόντος τίτλου, να διαπιστωθεί ότι ή άπόφαση πρέπει να αναγνωρισθεί.

Αν ή επίκληση τής αναγνωρίσεως γίνεται παρεμπιπτόντως ενώπιον δικαστηρίου συμβαλλόμενου κράτους, τό δικαστήριο αυτό έχει διεθνή δικαιοδοσία να κρίνει σχετικά.

Άρθρο 27

Απόφαση δέν αναγνωρίζεται:

1. αν ή αναγνώριση αντίκειται στή δημόσια τάξη του κράτους αναγνωρίσεως·
2. αν τό εισαγωγικό έγγραφο τής δίκης δέν έχει έπιδοθεί στον έρμηνοδικήσαντα έναγόμενο κανονικά και έγκαιρα ώστε να μπορεί να άμυνθεί·
3. αν ή άπόφαση είναι άσυμβίβαστη με άπόφαση που έχει εκδοθεί μεταξύ των ίδιων διαδικών στο κράτος αναγνωρίσεως·
4. αν, για να εκδώσει τήν άπόφασή του, τό δικαστήριο του κράτους προελεύσεως έπέλυσε προδικαστικό ζήτημα σχετικό με τήν προσωπική κατάσταση και ικανότητα των φυσικών προσώπων, τίς περιουσιακές σχέσεις των συζύγων ή τίς κληρονομικές σχέσεις, κατά τρόπο που αντίκειται σε κανόνα ιδιωτικού διεθνούς δικαίου του κράτους αναγνωρίσεως, εκτός αν ή άπόφαση καταλήγει σε άποτέλεσμα ίδιο με εκείνο που θά προέκυπτε από τήν έφαρμογή των κανόνων ιδιωτικού διεθνούς δικαίου του κράτους αναγνωρίσεως.

Άρθρο 28

Απόφαση δέν αναγνωρίζεται επίσης αν έχουν παραδιασθεί οι διατάξεις των τμημάτων 3, 4 και 5 του τίτλου II, καθώς και στίς περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 59.

Κατά τόν έλεγχο των δάσεων διεθνούς δικαιοδοσίας που αναφέρονται στήν προηγούμενη παράγραφο, ή άρχή ενώπιον τής όποίας ζητείται ή αναγνώριση δεσμεύεται από τίς πραγματικές διαπιστώσεις στίς όποιες τό δικαστήριο του κράτους προελεύσεως έχει θεμελιώσει τή διεθνή δικαιοδοσία του.

Με την επιφύλαξη των διατάξεων της πρώτης παραγράφου, δεν έρευνάται ή διεθνής δικαιοδοσία των δικαστηρίων του κράτους προελεύσεως· οι σχετικοί με τη διεθνή δικαιοδοσία κανόνες δεν άφορούν τη δημόσια τάξη υπό την έννοια του άρθρου 27 σημείο 1.

Άρθρο 29

Αποκλείεται ή επί της ουσίας αναθεώρηση της άλλοδαπης αποφάσεως.

Άρθρο 30

Τό δικαστήριο συμβαλλόμενου κράτους, ενώπιον του οποίου ζητείται αναγνώριση αποφάσεως που εκδόθηκε σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, μπορεί να αναστείλει τη διαδικασία, αν η απόφαση αυτή έχει προσβληθεί με τακτικό ένδικο μέσο.

Τμήμα 2

Εκτέλεση

Άρθρο 31

Απόφαση που εκδόθηκε και είναι εκτελεστή σε συμβαλλόμενο κράτος εκτελείται σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, αφού περιβληθεί εκεί τον εκτελεστήριο τύπο, με αίτηση κάθε ενδιαφερομένου.

Άρθρο 32

Η αίτηση υποβάλλεται:

- στο Βέλγιο, στο Tribunal de première instance ή στο Rechtbank van eerste aanleg·
- στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, στον πρόεδρο τμήματος του Landgericht·
- στη Γαλλία, στον πρόεδρο του Tribunal de grande instance·
- στην Ιταλία, στο Corte d'appello·
- στο Λουξεμβούργο, στον πρόεδρο του Tribunal d'arrondissement·
- στις Κάτω Χώρες, στον πρόεδρο στο Arrondissementsrechtbank.

Η κατά τόπον αρμοδιότητα καθορίζεται από την κατοικία του προσώπου κατά του οποίου ζητείται ή εκτέλεση. Αν τό πρόσωπο αυτό δεν έχει την κατοικία του στο έδαφος του κράτους εκτελέσεως, ή αρμοδιότητα καθορίζεται από τον τόπο εκτελέσεως.

Άρθρο 33

Η αίτηση υποβάλλεται κατά τό δικαιο του κράτους εκτελέσεως.

Ο αιτών όφείλει νά προβεί σε έκλογή κατοικίας στην περιφέρεια του δικαστηρίου στο όποιο άπευθύνεται. Αν πάντως τό δικαιο του κράτους εκτελέσεως δεν προβλέπει την έκλογή κατοικίας, ό αιτών διορίζει αντίκλητο.

Στήν αίτηση επισυνάπτονται τά έγγραφα που αναφέρονται στα άρθρα 46 και 47.

Άρθρο 34

Τό δικαστήριο στο όποιο υποβάλλεται ή αίτηση άποφασίζει άμελλήτι, χωρίς ό διάδικος, κατά του οποίου ζητείται ή εκτέλεση, νά έχει στο στάδιο αυτό της διαδικασίας δικαίωμα υποβολής παρατηρήσεων.

Η αίτηση μπορεί νά απορριφθεί μόνο γιά έναν από τούς λόγους που προβλέπονται στα άρθρα 27 και 28.

Αποκλείεται ή επί της ουσίας αναθεώρηση της άλλοδαπης αποφάσεως.

Άρθρο 35

Η απόφαση επί της αίτησεως γνωστοποιείται άμελλήτι στον αιτούντα, επιμελεία του γραμματέα του δικαστηρίου, όπως προβλέπει τό δικαιο του κράτους εκτελέσεως.

Άρθρο 36

Αν ή εκτέλεση επιτραπεί, τό πρόσωπο κατά του οποίου ζητείται ή εκτέλεση μπορεί νά προσφύγει κατά της άποφάσεως μέσα σε ένα μήνα από την επίδοσή της.

Αν τό πρόσωπο αυτό έχει την κατοικία του σε συμβαλλόμενο κράτος άλλο από εκείνο στο όποιο εκδόθηκε ή απόφαση που επιτρέπει την εκτέλεση, ή προθεσμία είναι δύο μήνες από την ήμέρα που του έγινε ή επίδοση προσωπικά ή στην κατοικία του. Η προθεσμία αυτή δεν παρεκτείνεται λόγω απόστάσεως.

Άρθρο 37

Η προσφυγή άσκειται κατά τη διαδικασία της άμφισβητούμένης δικαιοδοσίας:

- στο Βέλγιο, στο Tribunal de première instance ή στο Rechtbank van eerste aanleg·
- στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, στο Oberlandesgericht·
- στη Γαλλία, στο Cour d'appel·
- στην Ιταλία, στο Corte d'appello·
- στο Λουξεμβούργο, στο Cour supérieure de justice, ως δευτεροβάθμιο πολιτικό δικαστήριο·
- στις Κάτω Χώρες, στο Arrondissementsrechtbank.

Κατά της άποφάσεως επί της προσφυγής μπορεί νά άσκηθεί μόνο άναίρεση και, στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, Rechtsbeschwerde.

Άρθρο 38

Τό δικαστήριο στο όποιο άσκειται ή προσφυγή μπορεί, με αίτηση του προσφεύγοντος μέρους, νά αναστείλει τη διαδικασία, αν κατά της άλλοδαπης άποφάσεως έχει άσκηθεί στο κράτος προελεύσεως τακτικό ένδικο μέσο ή αν ή προθεσμία γιά την άσκησή του δεν έχει ακόμη εκπνεύσει· στην τελευταία περίπτωση τό δικαστήριο μπορεί νά τάξει προθεσμία γιά την άσκηση του ένδικου αυτού μέσου.

Τό δικαστήριο αυτό μπορεί επίσης νά έξαρτήσει την εκτέλεση από την παροχή έγγωήσεως, την όποία και καθορίζει.

Άρθρο 39

Κατά τη διάρκεια της προθεσμίας προσφυγής που προβλέπεται στο άρθρο 36, και ως ότου εκδοθεί απόφαση για την προσφυγή αυτή, μπορούν να ληφθούν μόνο ασφαλιστικά μέτρα επί της παρουσίας του προσώπου κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση.

Η απόφαση που εγκρίνει την εκτέλεση έμπεριέχει και τη δυνατότητα λήψης των ασφαλιστικών αυτών μέτρων.

Άρθρο 40

Αν η αίτησή του απορριφθεί, ο αίτών μπορεί να προσφύγει:

- στο Βέλγιο, στο Cour d'appel ή στο Hof van beroep·
- στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, στο Oberlandesgericht·
- στη Γαλλία, στο Cour d'appel·
- στην Ιταλία, στο Corte d'appello·
- στο Λουξεμβούργο, στο Cour supérieure de justice, ως δευτεροβάθμιο πολιτικό δικαστήριο·
- στις Κάτω Χώρες, στο Gerechtshof.

Ο διάδικος κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση καλείται να παραστεί ενώπιον του δικαστηρίου που εκδικάζει την προσφυγή. Σε περίπτωση έρημοδικίας εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 20 δεύτερη και τρίτη παράγραφος, εστω και αν ο διάδικος αυτός δεν έχει την κατοικία του σε συμβαλλόμενο κράτος.

Άρθρο 41

Κατά της απόφασης επί της προσφυγής που προβλέπεται στο άρθρο 40 μπορεί να ασκηθεί μόνο αναίρεση και, στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, Rechtsbeschwerde.

Άρθρο 42

Αν η άλλοδαπή απόφαση εκρίνε επί πολλών αξιώσεων που έχουν σωρευθεί στην ίδια άγωγή και δεν μπορεί να κηρυχθεί εκτελεστή στο σύνολό της, το δικαστήριο την κηρύσσει εκτελεστή ως προς μία ή περισσότερες από τις αξιώσεις.

Είναι δυνατό να ζητηθεί μερική εκτέλεση της απόφασης.

Άρθρο 43

Οι άλλοδαπές αποφάσεις που καταδικάζουν σε χρηματική ποινή ως μέσο εκτέλεσεως κηρύσσονται εκτελεστές στο κράτος εκτέλεσεως, μόνο αν το ποσό έχει προσδιορισθεί κατά τρόπο όριστικό από τα δικαστήρια του κράτους προελεύσεως.

Άρθρο 44

Ο αίτών στον οποίο παρασχέθηκε δωρεάν δικαστική άρωγή στο κράτος προελεύσεως, απολαμβάνει το ίδιο ευεργέτημα χωρίς νέα εξέταση κατά τη διαδικασία των άρθρων 32 ως 35.

Άρθρο 45

Σε διάδικο που ζητεί σε συμβαλλόμενο κράτος την εκτέλεση απόφασεως ή οποία έχει εκδοθεί σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, καμιά έγγυση ή κατάθεση χρηματικού ποσού, ανεξάρτητα από την ονομασία της, δεν μπορεί να επιβληθεί με την αιτιολογία ότι είναι άλλοδαπός ή ότι δεν κατοικεί ή δεν διαμένει στο κράτος εκτέλεσεως.

Τμήμα 3**Κοινές διατάξεις****Άρθρο 46**

Ο διάδικος που επικαλείται την αναγνώριση ή ζητεί την εκτέλεση απόφασεως οφείλει να προσκομίσει:

1. αντίγραφο της απόφασεως, το οποίο να συγκεντρώνει τις αναγκαίες προϋποθέσεις γνησιότητας·
2. αν πρόκειται για απόφαση έρημην, το πρωτότυπο ή κυρωμένο αντίγραφο έγγραφου που να αποδεικνύει ότι το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης έχει επιδοθεί στον έρημοδικήσαντα διάδικο.

Άρθρο 47

Ο διάδικος που ζητεί την εκτέλεση οφείλει επιπλέον να προσκομίσει:

1. κάθε έγγραφο κατάλληλο να αποδείξει ότι, κατά το δίκαιο του κράτους προελεύσεως, η απόφαση είναι εκτελεστή και έχει επιδοθεί·
2. αν συντρέχει περίπτωση, έγγραφο που να αποδεικνύει ότι ο αίτών απολαμβάνει δωρεάν δικαστικής άρωγής στο κράτος προελεύσεως.

Άρθρο 48

Αν δεν προσάγονται τα έγγραφα που μνημονεύονται στο άρθρο 46 σημείο 2 και στο άρθρο 47 σημείο 2, το δικαστήριο μπορεί είτε να όρισει προθεσμία προσαγωγής τους είτε να δεχθεί ισοδύναμα έγγραφα, είτε, εφόσον κρίνει ότι έχει επαρκώς ενημερωθεί, να απαλλάξει τον αίτουντα από το βάρος αυτό.

Το δικαστήριο μπορεί να ζητήσει την προσαγωγή μεταφράσεως των εγγράφων· η μετάφραση επικυρώνεται από πρόσωπο που, σε ένα από τα συμβαλλόμενα κράτη, έχει αυτή την εξουσία.

Άρθρο 49

Καμιά επικύρωση ή άλλη ανάλογη διατύπωση δεν απαιτείται για τα έγγραφα που μνημονεύονται στα άρθρα 46, 47 και 48 δεύτερη παράγραφος, καθώς και, εφόσον συντρέχει περίπτωση, για το διορισμό αντικλήτου.

ΤΙΤΛΟΣ IV**ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΙ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΙ****Άρθρο 50**

Τα δημόσια έγγραφα που έχουν εκδοθεί και είναι εκτελεστά σε συμβαλλόμενο κράτος περιβάλλονται, κατόπιν

αίτησως, τόν εκτελεστήριο τύπο σέ άλλο συμβαλλόμενο κράτος κατά τή διαδικασία τών άρθρων 31 καί επ. Η αίτηση απορρίπτεται μόνο αν ή εκτέλεση του δημόσιου εγγράφου αντίκειται στη δημόσια τάξη του κράτους εκτελέσεως.

Τό προσκομιζόμενο έγγραφο πρέπει νά συγκεντρώνει τίς αναγκαίες προϋποθέσεις γνησιότητας στο κράτος προελεύσεως.

Οί διατάξεις του τμήματος 3 του τίτλου III εφαρμόζονται εφόσον συντρέχει περίπτωση.

Άρθρο 51

Συμβιβασμοί που καταρτίζονται ενώπιον δικαστηρίου κατά τή διάρκεια δίκης καί είναι εκτελεστοί στο κράτος προελεύσεως, είναι εκτελεστοί καί στο κράτος εκτέλεσεως με τούς ίδιους όρους όπως καί τά δημόσια έγγραφα.

ΤΙΤΛΟΣ V

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 52

Γιά νά καθορίσει αν διάδικος έχει τήν κατοικία του στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους σέ δικαστήριο του οποίου έχει ασκηθεί ή άγωγή, ο δικαστής εφαρμόζει τό έσωτερικό δικαίό του.

Αν διάδικος δέν έχει κατοικία στο κράτος όπου έχει ασκηθεί ή άγωγή, τό δικαστήριο, προκειμένου νά καθορίσει αν ο διάδικος έχει κατοικία σέ άλλο συμβαλλόμενο κράτος, εφαρμόζει τό δικαίό του κράτους αυτού.

Γιά τόν καθορισμό πάντως τής κατοικίας ενός διαδίκου εφαρμόζεται τό δικαίό τής ιθαγένειάς του, αν, σύμφωνα με τό δικαίό αυτό, ή κατοικία του εξαρτάται από τήν κατοικία άλλου προσώπου ή από τήν έδρα άρχης.

Άρθρο 53

Γιά τήν εφαρμογή τής παρούσας συμβάσεως ή έδρα τών εταιρειών καί νομικών προσώπων εξομοιώνεται προς τήν κατοικία. Γιά τόν καθορισμό πάντως τής έδρας αυτής εφαρμόζονται οι κανόνες ιδιωτικού διεθνούς δικαίου του δικάζοντος δικαστή.

ΤΙΤΛΟΣ VI

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 54

Οί διατάξεις τής παρούσας συμβάσεως εφαρμόζονται μόνο στίς άγωγές που άσκοδύνται μετά τήν έναρξη ισχύος τής καθώς καί στα δημόσια έγγραφα που εκδίδονται μετά τήν ήμερομηνία αυτή.

Απόφαση πάντως που εκδίδεται μετά τήν έναρξη ισχύος τής παρούσας συμβάσεως, κατόπιν άγωγής που έχει ασκηθεί πριν από τήν ήμερομηνία αυτή, αναγνωρίζεται

καί εκτελείται σύμφωνα με τίς διατάξεις του τίτλου III, αν οι εφαρμοσθέντες κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας είναι σύμφωνοι με τίς διατάξεις του τίτλου II ή με σύμβαση που, κατά τήν ήμερομηνία άσκήσεως τής άγωγής, ίσχυε μεταξύ του κράτους προελεύσεως καί του κράτους αναγνώρισεως ή εκτελέσεως.

ΤΙΤΛΟΣ VII

ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΑΛΛΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ

Άρθρο 55

Με τήν επιφύλαξη τών διατάξεων του άρθρου 54 δεύτερη παράγραφος καί του άρθρου 56, ή παρούσα σύμβαση αντικαθιστά τίς ακόλουθες μεταξύ δύο ή περισσότερων συμβαλλόμενων κρατών, συμβάσεις:

- τή σύμβαση μεταξύ του Βελγίου καί τής Γαλλίας γιά τή διεθνή δικαιοδοσία, ισχύ καί εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων, διαιτητικών αποφάσεων καί δημόσιων εγγράφων, που υπογράφηκε στο Παρίσι στίς 8 Ιουλίου 1899·
- τή σύμβαση μεταξύ του Βελγίου καί τών Κάτω Χωρών γιά τή διεθνή δικαιοδοσία, τήν πώχευση καθώς καί γιά τήν ισχύ καί εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων, διαιτητικών αποφάσεων καί δημόσιων εγγράφων, που υπογράφηκε στίς Βρυξέλλες στίς 28 Μαρτίου 1925·
- τή σύμβαση μεταξύ τής Γαλλίας καί τής Ιταλίας γιά τήν εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων σέ άστικές καί έμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στή Ρώμη στίς 3 Ιουνίου 1930·
- τή σύμβαση μεταξύ τής Γερμανίας καί τής Ιταλίας γιά τήν αναγνώριση καί εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων σέ άστικές καί έμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στή Ρώμη στίς 9 Μαρτίου 1936·
- τή σύμβαση μεταξύ τής Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας τής Γερμανίας καί του Βασιλείου του Βελγίου γιά τήν άμοιβαία αναγνώριση καί εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων, διαιτητικών αποφάσεων καί δημόσιων εγγράφων σέ άστικές καί έμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στή Βόννη στίς 30 Ιουνίου 1958·
- τή σύμβαση μεταξύ του Βασιλείου τών Κάτω Χωρών καί τής Ιταλικής Δημοκρατίας γιά τήν αναγνώριση καί εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων σέ άστικές καί έμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στή Ρώμη στίς 17 Απριλίου 1959·
- τή σύμβαση μεταξύ του Βασιλείου του Βελγίου καί τής Ιταλικής Δημοκρατίας γιά τήν αναγνώριση καί εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων καί άλλων εκτελεστών τίτλων σέ άστικές καί έμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στή Ρώμη στίς 6 Απριλίου 1962·
- τή σύμβαση μεταξύ του Βασιλείου τών Κάτω Χωρών καί τής Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας τής Γερμανίας γιά τήν άμοιβαία αναγνώριση καί εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων καί άλλων εκτελεστών τίτλων σέ άστικές καί έμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στή Χάγη στίς 30 Αυγούστου 1962,

καί, εφόσον ισχύει:

— τή συνθήκη μεταξύ του Βελγίου, των Κάτω Χωρών και του Λουξεμβούργου για τη διεθνή δικαιοδοσία, την πτώχευση, την ισχύ και την εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων, διαιτητικών αποφάσεων και δημόσιων εγγράφων, που υπογράφηκε στις Βρυξέλλες στις 24 Νοεμβρίου 1961.

Άρθρο 56

Η συνθήκη και οι συμβάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 55 συνεχίζουν να παράγουν αποτελέσματα στα θέματα στα οποία η παρούσα σύμβαση δεν εφαρμόζεται.

Συνεχίζουν να παράγουν αποτελέσματα ως προς αποφάσεις και έγγραφα που εκδόθηκαν πριν από την έναρξη ισχύος της παρούσας συμβάσεως.

Άρθρο 57

Η παρούσα σύμβαση δεν θίγει τις συμβάσεις των οποίων τα συμβαλλόμενα κράτη είναι ή θα γίνουν μέρη και οι οποίες, σε ειδικά θέματα, ρυθμίζουν τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση ή την εκτέλεση αποφάσεων.

Άρθρο 58

Οι διατάξεις της παρούσας συμβάσεως δεν θίγουν τα δικαιώματα που αναγνωρίζονται στους έλβετους υπηκόους από τη σύμβαση της 15ης Ιουνίου 1869 μεταξύ της Γαλλίας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας για τη διεθνή δικαιοδοσία και εκτέλεση αποφάσεων σε άστικές υποθέσεις.

Άρθρο 59

Η παρούσα σύμβαση δεν εμποδίζει συμβαλλόμενο κράτος να αναλάβει έναντι τρίτου κράτους, δυνάμει συμβάσεως διεθνούς δικαιοδοσίας και εκτελέσεως αποφάσεων, την υποχρέωση να μην αναγνωρίζει απόφαση που έχει εκδοθεί σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος κατά έναγομένου που είχε κατοικία ή συνήθη διαμονή στο έδαφος του τρίτου κράτους, εφόσον, σε περίπτωση που προβλέπεται στο άρθρο 4, η απόφαση στηρίχθηκε αποκλειστικά σε δάση δικαιοδοσίας προβλεπόμενη στο άρθρο 3 δεύτερη παράγραφος.

ΤΙΤΛΟΣ VIII

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 60

Η παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται στο ευρωπαϊκό έδαφος των συμβαλλόμενων κρατών, στα υπερπόντια γαλλικά διαμερίσματα καθώς και στα υπερπόντια γαλλικά εδάφη.

Τό Βασίλειο των Κάτω Χωρών μπορεί, κατά την υπογραφή ή την επικύρωση της παρούσας συμβάσεως, ή

όποτεδήποτε μεταγενέστερα, να δηλώσει, με γνωστοποίηση στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ότι η παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται στο Σουρινάμ και στις Ολλανδικές Αντίλλες. Έλλειψει σχετικής δηλώσεως για τις Ολλανδικές Αντίλλες, οι δίκες που διεξάγονται στο ευρωπαϊκό έδαφος του Βασιλείου επί αιτήσεων αναίρεσεως κατ'αποφάσεων των δικαστηρίων των Ολλανδικών Αντίλλων, θεωρούνται ότι διεξάγονται ενώπιον των δικαστηρίων αυτών.

Άρθρο 61

Η παρούσα σύμβαση θα επικυρωθεί από τα υπογράφοντα κράτη. Τα έγγραφα επικυρώσεως θα κατατεθούν στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Άρθρο 62

Η παρούσα σύμβαση θα αρχίσει να ισχύει την πρώτη μέρα του τρίτου μήνα που ακολουθεί την κατάθεση του εγγράφου επικυρώσεως του υπογράφοντος κράτους που θα προδει τελευταίο στη διατύπωση αυτή.

Άρθρο 63

Τα συμβαλλόμενα κράτη αναγνωρίζουν ότι κάθε κράτος που γίνεται μέλος της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας θα υποχρεωθεί να αποδεχθεί την παρούσα σύμβαση ως δάση για τις αναγκαίες διαπραγματεύσεις, με σκοπό να διασφαλίσει στις σχέσεις μεταξύ των συμβαλλόμενων κρατών και του κράτους αυτού την εφαρμογή του άρθρου 220 τελευταίο εδάφιο της συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας.

Οι αναγκαίες προσαρμογές μπορούν να γίνουν με ειδική σύμβαση μεταξύ των συμβαλλόμενων κρατών αφενός και του κράτους αυτού αφετέρου.

Άρθρο 64

Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων γνωστοποιεί στα υπογράφοντα κράτη:

- α) την κατάθεση κάθε εγγράφου επικυρώσεως·
- β) την ημερομηνία έναρξεως ισχύος της παρούσας συμβάσεως·
- γ) τις δηλώσεις που κατατίθενται κατ'εφαρμογή του άρθρου 60 δεύτερη παράγραφος·
- δ) τις δηλώσεις που κατατίθενται κατ'εφαρμογή του άρθρου IV του πρωτοκόλλου·
- ε) τις ανακοινώσεις κατ'εφαρμογή του άρθρου VI του πρωτοκόλλου.

Άρθρο 65

Τό πρωτόκολλο, τό οποίο μέ κοινή συμφωνία των συμβαλλόμενων κρατών προσαρτάται στην παρούσα σύμβαση, αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της.

Άρθρο 66

Ἡ διάρκεια τῆς παρούσας συμβάσεως εἶναι ἀπεριόριστη.

Άρθρο 67

Κάθε συμβαλλόμενο κράτος μπορεῖ νά ζητήσει τήν ἀναθεώρηση τῆς παρούσας συμβάσεως. Στήν περίπτωση αὐτή συγκαλεῖται ἀπό τόν Πρόεδρο τοῦ Συμβουλίου τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων συνδιάσκεψη ἀναθεωρήσεως.

Άρθρο 68

Ἡ παρούσα σύμβαση συντάσσεται σέ ἓνα μόνο ἀντίτυπο στήν γαλλική, γερμανική, ἰταλική καί ὀλλανδική γλώσσα. Τά τέσσερα κείμενα εἶναι ἐξίσου αὐθεντικά. Ἡ σύμβαση θά κατετεθεῖ στό ἀρχεῖο τῆς Γραμματείας τοῦ Συμβουλίου τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων. Ὁ Γενικός Γραμματέας θά διαβιδάσει κυρωμένο ἀντίγραφο στήν κυδέρνηση κάθε ὑπογράφοντος κράτους.

Σέ πίστωση τῶν ἀνωτέρω οἱ ὑπογράφωντες πληρεξούσιοι ἔθεσαν τήν ὑπογραφή τους κάτω ἀπό τήν παρούσα σύμβαση.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς εἴκοσι ἑπτά Σεπτεμβρίου χίλια ἑννιακόσια ἑξήντα ὀκτώ.

Γιά τήν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τό Βασιλιά τῶν Βέλγων,

Pierre HARMEL

Γιά τόν Πρόεδρο τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας,

Willy BRANDT

Γιά τόν Πρόεδρο τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας,

Michel DEBRÉ

Γιά τόν Πρόεδρο τῆς Ἰταλικῆς Δημοκρατίας,

Giuseppe MEDICI

Γιά τήν Αὐτοῦ Βασιλική Ὑψηλότητα τό Μεγάλο Δούκα τοῦ Λουξεμβούργου,

Pierre GRÉGOIRE

Γιά τήν Αὐτῆς Μεγαλειότητα τή Βασίλισσα τῶν Κάτω Χωρῶν,

J. M. A. H. LUNS

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ

Τά Ύψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη συμφώνησαν στις ακόλουθες διατάξεις που προσαρτώνται στη σύμβαση:

Άρθρο I

Κάθε πρόσωπο που έχει την κατοικία του στο Λουξεμβούργο, εναγόμενο ενώπιον δικαστηρίου άλλου συμβαλλόμενου κράτους κατ' εφαρμογή του άρθρου 5 σημείο 1, μπορεί να άμφισβητήσει τη διεθνή δικαιοδοσία του δικαστηρίου αυτού. Τό δικαστήριο αυτό διαπιστώνει αυτεπάγγελα την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του αν ό εναγόμενος δέν παραστεί.

Κάθε συμφωνία διεθνούς δικαιοδοσίας κατά την έννοια του άρθρου 17 παράγει τά αποτελέσματά της έναντι προσώπου που έχει την κατοικία του στο Λουξεμβούργο, μόνο αν αυτό την έχει ρητά και ειδικά αποδεχθεί.

Άρθρο II

Μέ την επιφύλαξη ευνοϊκότερων εθνικών διατάξεων, πρόσωπα που έχουν την κατοικία τους σε συμβαλλόμενο κράτος και διώκονται για άδίκημα έξ άμελείας ενώπιον των ποινικών δικαστηρίων άλλου συμβαλλόμενου κράτους του οποίου δέν έχουν την Ιθαγένεια, μπορούν να αναθέσουν την υπεράσπισή τους σε άρμόδια για τό έργο αυτό πρόσωπα, άκόμη και αν δέν εμφανίζονται αυτοπροσώπως.

Τό δικαστήριο μπορεί ώστόσο να διατάξει την αυτοπρόσωπη εμφάνιση· σε περίπτωση μή εμφανίσεως ή άποφαση που εκδίδεται επί της πολιτικής άγωγής, χωρίς τό έν λόγω πρόσωπο να είχε τή δυνατότητα να άμυνθεί, μπορεί να μήν άναγνωρισθεί ή να μήν εκτελεσθεί στά άλλα συμβαλλόμενα κράτη.

Άρθρο III

Καμία επιδάρυνση φορολογική ή τέλος, άνάλογα μέ την άξία της διαφοράς, δέν επιβάλλεται στό κράτος εκτελέσεως κατά τή διαδικασία χορηγήσεως του εκτελεστήριου τύπου.

Άρθρο IV

Δικαστικά και έξώδικα έγγραφα που συντάσσονται στό έδαφος συμβαλλόμενου κράτους και πρέπει να επιδοθούν σε πρόσωπα που βρίσκονται στό έδαφος άλλου συμβαλλόμενου κράτους διαδίδάζονται κατά τή διαδι-

κασία που προβλέπεται από τίς συμβάσεις και συμφωνίες μεταξύ συμβαλλόμενων κρατών.

Μέ την επιφύλαξη αντίθετης δηλώσεως του κράτους προορισμού προς τό Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, τά έγγραφα αυτά μπορούν επίσης να στέλλονται άπευθείας από τίς άρμόδιες δημόσιες άρχές του κράτους όπου συντάσσονται στις αντίστοιχες άρχές του κράτους στό έδαφος του οποίου δρίσκεται ό παραλήπτης του εγγράφου. Στην περίπτωση αυτή, ή άρμόδια άρχή του κράτους προελεύσεως διαδίδει αντίγραφο της πράξεως στην αντίστοιχη άρχή του κράτους προορισμού, ή οποία είναι άρμόδια για να τό παραδώσει στον παραλήπτη. Η παράδοση άποδεικνύεται μέ δεδαιώση που αποστέλλεται άπευθείας στη δημόσια άρχή του κράτους προελεύσεως.

Άρθρο V

Η διεθνής δικαιοδοσία, που προβλέπεται στό άρθρο 6 σημείο 2 και στό άρθρο 10 για προσεπίκληση δικονομικού έγγυητή ή για άλλη προσεπίκληση, δέν ισχύει στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας. Στό κράτος αυτό κάθε πρόσωπο που έχει την κατοικία του στό έδαφος άλλου συμβαλλόμενου κράτους μπορεί να προσεπικληθεί ενώπιον των δικαστηρίων κατ' εφαρμογή των παραγράφων 68, 72, 73 και 74 της Zivilprozeßordnung σχετικά μέ την άνακοίνωση δίκης.

Άποφάσεις που εκδίδονται στά άλλα συμβαλλόμενα κράτη δυνάμει του άρθρου 6 σημείο 2 και του άρθρου 10 άναγνωρίζονται και εκτελούνται στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας σύμφωνα μέ τόν τίτλο III. Άποτέλεσμα που σύμφωνα μέ τίς παραγράφους 68, 72, 73 και 74 της Zivilprozeßordnung παράγονται έναντι τρίτων από άποφάσεις εκδιδόμενες στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας άναγνωρίζονται και στά άλλα συμβαλλόμενα κράτη.

Άρθρο VI

Τά συμβαλλόμενα κράτη άνακοινώνουν στό Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων τά κείμενα των νομοθετικών διατάξεών τους μέ τά οποία τροποποιούν είτε τίς διατάξεις της νομοθεσίας τους, τίς αναφερόμενες στη σύμβαση, είτε τούς πίνακες των δικαστηρίων που μνημονεύονται στον τίτλο III τμήμα 2 της συμβάσεως.

Σε πίστωση των ανωτέρω οι υπογράφωντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από τό παρόν πρωτόκολλο.

Έγινε στίς Βρυξέλλες, στίς είκοσι έπτά Σεπτεμβρίου χίλια έννιακόσια έξήντα όκτώ.

Γιά την Αύτοϋ Μεγαλειότητα τό Βασιλιά των Βέλγων,

Pierre HARMEL

Γιά τόν Πρόεδρο της Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας,

Willy BRANDT

Γιά τόν Πρόεδρο της Γαλλικής Δημοκρατίας,

Michel DEBRÉ

Γιά τόν Πρόεδρο της Ιταλικής Δημοκρατίας,

Giuseppe MEDICI

Γιά την Αύτοϋ Βασιλική Όψηλότητα τό Μεγάλο Δούκα του Λουξεμβούργου,

Pierre GRÉGOIRE

Γιά την Αύτης Μεγαλειότητα τή Βασίλισσα των Κάτω Χωρών,

J. M. A. H. LUNS

ΚΟΙΝΗ ΔΗΛΩΣΗ

Οι Κυβερνήσεις του Βασιλείου του Βελγίου, της Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, της Γαλλικής Δημοκρατίας, της Ιταλικής Δημοκρατίας, του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου και του Βασιλείου των Κάτω Χωρών,

Κατά την υπογραφή της συνδιάσεως για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σέ αστικές και έμπορικές υποθέσεις,

Έπιθυμώντας να εξασφαλίσουν την όσο τό δυνατό αποτελεσματικότερη εφαρμογή των διατάξεών της,

Θέλοντας να αποτρέψουν έρμηνευτικές αποκλίσεις πού μπορούν να παρακωλύουν την ένοποιητική λειτουργία της συνδιάσεως,

Έχοντας επίγνωση ότι μπορεί ένδεχομένως να εμφανισθούν κατά την εφαρμογή της συνδιάσεως θετικές ή άρνητικές συγκρούσεις διεθνούς δικαιοδοσίας,

Δηλώνουν ότι είναι πρόθυμες:

1. να μελετήσουν τά ζητήματα αυτά και ιδίως να εξετάσουν τη δυνατότητα παροχής όρισμένων άρμοδιοτήτων στό Δικαστήριο των Εύρωπαϊκών Κοινοτήτων και, ένδεχομένως, να διαπραγματευθούν τη σχετική συμφωνία·
2. να καθιερώσουν τακτική έπικοινωνία των αντιπροσώπων τους.

Σέ πίστωση των άνωτέρω οι υπογράφωντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα κοινή δήλωση.

Έγινε στίς Βρυξέλλες, στίς είκοσι έπτά Σεπτεμβρίου χίλια έννιακόσια έξήντα όκτώ.

Γιά την Αυτόυ Μεγαλειότητα τό Βασιλιά των Βέλγων,

Pierre HARMEL

Γιά τόν Πρόεδρο της Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας,

Willy BRANDT

Γιά τόν Πρόεδρο της Γαλλικής Δημοκρατίας,

Michel DEBRÉ

Γιά τόν Πρόεδρο της Ιταλικής Δημοκρατίας,

Giuseppe MEDICI

Γιά την Αυτόυ Βασιλική Έψηλότητα τό Μεγάλο Δούκα του Λουξεμβούργου,

Pierre GRÉGOIRE

Γιά την Αύτης Μεγαλειότητα τη Βασίλισσα των Κάτων Χωρών,

J. M. A. H. LUNS

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ

γιά την έρμηνεία από τό Δικαστήριο τών Εύρωπαϊκών Κοινοτήτων τής συμβάσεως τής 27ης Σεπτεμβρίου 1968 γιά τή διεθνή δικαιοδοσία καί τήν εκτέλεση αποφάσεων σέ άστικές καί έμπορικές υποθέσεις

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΣΤΗ ΣΥΝΘΗΚΗ ΠΕΡΙ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ,

Έχοντας υπόψη τή δήλωση πού έχει προσαρτηθεί στή σύμβαση γιά τή διεθνή δικαιοδοσία καί τήν εκτέλεση αποφάσεων σέ άστικές καί έμπορικές υποθέσεις, ή όποία υπογράφηκε στίς Βρυξέλλες στίς 27 Σεπτεμβρίου 1968,

Αποφάσισαν νά συνάψουν πρωτόκολλο, μέ τό όποιο νά παρέχεται στό Δικαστήριο τών Εύρωπαϊκών Κοινοτήτων άρμοδιότητα γιά τήν έρμηνεία τής έν λόγω συμβάσεως, καί πρós τό σκοπό αυτό όρισαν πληρεξούσιους:

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΤΩΝ ΒΕΛΓΩΝ:

τόν κ. Alfons VRANCKX,

Υπουργό Δικαιοσύνης,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ:

τόν κ. Gerhard JAHN,

Όμοσπονδιακό Υπουργό Δικαιοσύνης,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ:

τόν κ. René Pleven,

Υπουργό Δικαιοσύνης,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ:

τόν κ. Erminio PENNACCHINI,

Υφυπουργό Δικαιοσύνης,

Η ΑΥΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΥΨΗΛΟΤΗΤΑ Ο ΜΕΓΑΣ ΔΟΥΚΑΣ ΤΟΥ ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΥ:

τόν κ. Eugène SCHAUS,

Υπουργό Δικαιοσύνης,

Αντιπρόεδρο τής Κυβερνήσεως

Η ΑΥΤΗΣ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΩΝ ΚΑΤΩ ΧΩΡΩΝ:

τόν κ. C. H. F. POLAK,

Υπουργό Δικαιοσύνης,

ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ συνήλθαν στό πλαίσιο του Συμβουλίου καί, άφου άντάλλαξαν τά πληρεξούσια έγγραφα τους πού δρέθηκαν έντάξει:

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΣΤΙΣ ΑΚΟΛΟΥΘΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ:

Άρθρο 1

Τό Δικαστήριο τών Εύρωπαϊκών Κοινοτήτων είναι άρμόδιο νά αποφαινέται επί τής έρμηνείας τής συμβάσεως γιά τή διεθνή δικαιοδοσία καί τήν εκτέλεση αποφά-

σεων σέ άστικές καί έμπορικές υποθέσεις καί του προσαρτημένου στή σύμβαση αυτή πρωτοκόλλου, πού υπογράφηκαν στίς Βρυξέλλες στίς 27 Σεπτεμβρίου 1968, καθώς καί του παρόντος πρωτοκόλλου.

Άρθρο 2

Τά ακόλουθα δικαστήρια δύνανται νά ζητούν από τό Δικαστήριο νά αποφαίνεται προδικαστικά επί θεμάτων έρμηνείας:

1. — στό Βέλγιο: Cour de cassation — Het Hof van Cassatie καί Conseil d'état — De Raad van State,
— στήν Όμοσπονδιακή Δημοκρατία τής Γερμανίας: τά Oberste Gerichtshöfe des Bundes,
— στή Γαλλία: Cour de cassation καί Conseil d'état,
— στήν Ίταλία: Corte supreme di cassazione,
— στό Λουξεμβούργο: Cour supérieure de justice, ως άκυρωτικό,
— στίς Κάτω Χώρες: Hoge Raad·
2. τά δικαστήρια των συμβαλλόμενων κρατών όταν δικάζουν σέ δεύτερο βαθμό·
3. στίς περιπτώσεις πού προβλέπονται από τό άρθρο 37 τής συμβάσεως, τά δικαστήρια πού μνημονεύονται στό άρθρο αυτό.

Άρθρο 3

1. "Αν θέμα έρμηνείας τής συμβάσεως καί των άλλων κειμένων πού αναφέρονται στό άρθρο 1 ανακύψει στό πλαίσιο υποθέσεως πού είναι έκκρεμής σέ δικαστήριο από τά μνημονεύματα στό άρθρο 2 σημείο 1, τό δικαστήριο αυτό, έφόσον κρίνει ότι απόφαση γιά τό θέμα είναι αναγκαία γιά τήν έκδοση τής δικής του αποφάσεως υποχρεούται νά ζητήσει από τό Δικαστήριο νά αποφανθεί σχετικά.

2. "Αν τέτοιο θέμα ανακύψει ενώπιον δικαστηρίου από τά αναφερόμενα στό άρθρο 2 σημεία 2 καί 3, τό δικαστήριο αυτό δύναται, υπό τούς όρους πού αναφέρονται στήν παράγραφο 1, νά ζητήσει από τό Δικαστήριο νά αποφανθεί σχετικά.

Άρθρο 4

1. "Η άρμόδια άρχή συμβαλλόμενου κράτους μπορεί νά ζητήσει από τό Δικαστήριο νά αποφανθεί επί ζητήματος έρμηνείας τής συμβάσεως καί των άλλων κειμένων πού αναφέρονται στό άρθρο 1, άν αποφάσεις δικαστηρίων του κράτους αυτού έρχονται σέ αντίθεση μέ τήν έρμηνεία πού έχει δοθεί είτε από τό Δικαστήριο είτε σέ απόφαση ενός από τά δικαστήρια άλλου συμβαλλόμενου κράτους πού μνημονεύονται στό άρθρο 2 σημεία 1 καί 2. Οι διατάξεις τής παρούσας παραγράφου εφαρμόζονται μόνο επί αποφάσεων πού απέκτησαν ισχύ δεδικασμένου.

2. "Η έρμηνεία πού δίνει τό Δικαστήριο μετά από παρόμοια αίτηση, δέν παράγει αποτελέσματα γιά τίς αποφάσεις επ' ευκαιρία των οποίων ζητήθηκε.

3. "Η αίτηση έρμηνείας, σύμφωνα μέ τήν παράγραφο 1, υποβάλλεται στό Δικαστήριο από τούς γενικούς εισαγγελείς των άκυρωτικών δικαστηρίων των συμβαλλόμενων κρατών ή από κάθε άλλη άρχή τήν όποία όρίζει συμβαλλόμενο κράτος.

4. "Ο Γραμματέας του Δικαστηρίου κοινοποιεί τήν αίτηση στά συμβαλλόμενα κράτη, τήν Επιτροπή καί τό Συμβούλιο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, τά όποια δύνανται νά καταθέσουν στό Δικαστήριο, μέσα σέ προθεσμία δύο μηνών από τήν κοινοποίηση, υπομνήματα ή γραπτές παρατηρήσεις.

5. Στή διαδικασία του άρθρου αυτού δέν εισπράττονται τέλη ούτε επιστρέφονται έξοδα.

Άρθρο 5

1. Μέ τήν επιφύλαξη αντίθετων διατάξεων του παρόντος πρωτοκόλλου, οι διατάξεις τής συνθήκης περί ίδρύσεως τής Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας καί του προσαρτημένου πρωτοκόλλου περί του Όργανισμού του Δικαστηρίου, πού είναι εφαρμοστέες όταν τό Δικαστήριο καλείται νά αποφανθεί προδικαστικά, εφαρμόζονται καί στή διαδικασία έρμηνείας τής συμβάσεως καί των άλλων κειμένων πού μνημονεύονται στό άρθρο 1.

2. "Αν είναι αναγκαίο, ό κανονισμός διαδικασίας του Δικαστηρίου προσαρμόζεται καί συμπληρώνεται σύμφωνα μέ τό άρθρο 188 τής συνθήκης περί ίδρύσεως τής Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας.

Άρθρο 6

Τό παρόν πρωτόκολλο εφαρμόζεται στό ευρωπαϊκό έδαφος των συμβαλλόμενων κρατών, στά υπερπόντια γαλλικά διαμερίσματα, καθώς καί στα υπερπόντια γαλλικά έδάφη.

Τό Βασίλειο των Κάτω Χωρών μπορεί, κατά τήν υπογραφή ή τήν επικύρωση του παρόντος πρωτοκόλλου, ή όποτεδήποτε μεταγενέστερα, νά δηλώσει, μέ γνωστοποίηση στό Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ότι τό παρόν πρωτόκολλο εφαρμόζεται στό Σουρινάμ καί στίς Όλλανδικές Άντίλλες.

Άρθρο 7

Τό παρόν πρωτόκολλο θά επικυρωθεί από τά υπογράφοντα κράτη. Τά έγγραφα επικυρώσεως θά κατατεθούν στό Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Άρθρο 8

Τό παρόν πρωτόκολλο άρχίζει νά ισχύει τήν πρώτη ήμέρα του τρίτου μήνα πού ακολουθεί τήν κατάθεση του εγγράφου επικυρώσεως του υπογράφοντος κράτους πού θά προδεί τελευταίο στή διατύπωση αυτή. "Η έναρξη όμως ισχύος του πρωτοκόλλου δέν μπορεί νά προηγηθεί τής έναρξεως ισχύος τής συμβάσεως τής 27ης Σεπτεμβρίου 1968 γιά τή διεθνή δικαιοδοσία καί τήν εκτέλεση αποφάσεων σέ άστικές καί έμπορικές υποθέσεις.

Άρθρο 9

Τά συμβαλλόμενα κράτη αναγνωρίζουν ότι κάθε κράτος πού γίνεται μέλος τής Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας καί στό όποιο εφαρμόζεται τό άρθρο 63 τής συμβάσεως γιά τή διεθνή δικαιοδοσία, καί τήν εκτέλεση

αποφάσεων σέ άστικές και έμπορικέσ ύποθέσεις όφείλει, μέ τήν επιφύλαξη τών αναγκαίων προσαρμογών, νά αποδεχθεί τίς διατάξεις του παρόντος πρωτοκόλλου.

Άρθρο 10

Ό Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου τών Εύρωπαϊκών Κοινοτήτων γνωστοποιεί στά ύπογράφοντα κράτη:

- α) τήν κατάθεση κάθε έγγραφου επικυρώσεως·
- β) τήν ήμερομηνία έναρξεως ισχύος του παρόντος πρωτοκόλλου·
- γ) τίς δηλώσεις πού κατατίθενται κατ' έφαρμογή του άρθρου 4 παράγραφος 3·
- δ) τίς δηλώσεις πού κατατίθενται κατ' έφαρμογή του άρθρου 6 δεύτερο έδάφιο.

Άρθρο 11

Τά συμβαλλόμενα κράτη ανακοινώνουν στό Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου τών Εύρωπαϊκών Κοινοτήτων τά κείμενα τών νομοθετικών διατάξεών τους

πού επιφέρουν τροποποίηση του πίνακα τών δικαστηρίων στό άρθρο 2 σημείο 1.

Άρθρο 12

Η διάρκεια του παρόντος πρωτοκόλλου είναι άπερίοριστη.

Άρθρο 13

Κάθε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί νά ζητήσει τήν αναθεώρηση του παρόντος πρωτοκόλλου. Στην περίπτωση αυτή συγκαλείται από τόν Πρόεδρο του Συμβουλίου τών Εύρωπαϊκών Κοινοτήτων συνδιάσκεψη αναθεωρήσεως.

Άρθρο 14

Τό παρόν πρωτόκολλο συντάσσεται σέ ένα μόνο αντίτυπο στή γαλλική, γερμανική, ιταλική και όλλανδική γλώσσα. Τά τέσσερα κείμενα είναι εξίσου άύθεντικά. Τό πρωτόκολλο θά κατατεθεί στό άρχείο της Γραμματείας του Συμβουλίου τών Εύρωπαϊκών Κοινοτήτων. Ό Γενικός Γραμματέας θά διαβιβάσει κυρωμένο αντίγραφο στήν κυβέρνηση καθενός ύπογράφοντος κράτους.

Σέ πίστωση τών άνωτέρω οί ύπογράφοντες πληρεξούσιοι έθεσαν τήν ύπογραφή τους κάτω από τό παρόν πρωτόκολλο.

Έγινε στό Λουξεμβούργο, στίς τρείς Ιουνίου χίλια έννιακόσια έβδομήντα ένα.

Γιά τήν Αυτόν Μεγαλειότητα τό Βασιλιά τών Βέλγων,

Alfons VRANCKX

Γιά τόν Πρόεδρο της Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας,

Gerhard JAHN

Γιά τόν Πρόεδρο της Γαλλικής Δημοκρατίας,

René PLEVEN

Γιά τόν Πρόεδρο της Ιταλικής Δημοκρατίας,

Erminio PENNECCHINI

Γιά τήν Αυτόν Βασιλική Υψηλότητα τό Μεγάλο Δούκα του Λουξεμβούργου,

Eugène SCHAUS

Γιά τήν Αύτης Μεγαλειότητα τή Βασίλισσα τών Κάτω Χωρών,

C. H. F. POLAK

ΚΟΙΝΗ ΔΗΛΩΣΗ

Οι Κυβερνήσεις του Βασιλείου του Βελγίου, της Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, της Γαλλικής Δημοκρατίας, της Ιταλικής Δημοκρατίας, του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου και του Βασιλείου των Κάτω Χωρών,

Κατά την υπογραφή του πρωτοκόλλου για την έρμηνεία από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε άστικές και εμπορικές υποθέσεις,

Έπιθυμώντας να διασφαλίσουν την όσο το δυνατό αποτελεσματικότερη και ομοιόμορφη εφαρμογή των διατάξεων του πρωτοκόλλου αυτού,

Δηλώνουν ότι είναι έτοιμες να οργανώσουν, σε συνεργασία με το Δικαστήριο, ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με τις αποφάσεις τις οποίες εκδίδουν τα δικαστήρια που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 του εν λόγω πρωτοκόλλου κατ' εφαρμογή της συμβάσεως και του πρωτοκόλλου της 27ης Σεπτεμβρίου 1968.

Σε πίστωση των ανωτέρω οι υπογράφωντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα κοινή δήλωση.

Έγινε στο Λουξεμβούργο, στις τρεις Ιουνίου χίλια εννιακόσια έδδομήντα ένα.

Για την Αυτόν Μεγαλειότητα τó Βασιλιά των Βέλγων,

Alfons VRANCKX

Για τόν Πρόεδρο της Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας,

Gerhard JAHN

Για τόν Πρόεδρο της Γαλλικής Δημοκρατίας,

René PLEVEN

Για τόν Πρόεδρο της Ιταλικής Δημοκρατίας,

Erminio PENNECCHINI

Για την Αυτόν Βασιλική Ύψηλότητα τó Μεγάλο Δούκα του Λουξεμβούργου,

Eugène SCHAUS

Για την Αυτόν Μεγαλειότητα τή Βασίλισσα των Κάτω Χωρών,

C. H. F. POLAK

ΣΥΜΒΑΣΗ

γιά την προσχώρηση του Βασιλείου της Δανίας, της Ιρλανδίας και του Ήνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας στη σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, καθώς και στο πρωτόκολλο για την ερμηνεία της από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

ΠΡΟΟΙΜΙΟ

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΣΤΗ ΣΥΝΘΗΚΗ ΠΕΡΙ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ,

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι το Βασίλειο της Δανίας, η Ιρλανδία και το Ήνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας, όταν έγιναν μέλη της Κοινότητας, ανέλαβαν την υποχρέωση να προσχωρήσουν στη σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις και στο πρωτόκολλο για την ερμηνεία της από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, και να αρχίσουν προς το σκοπό αυτό διαπραγματεύσεις με τα αρχικά Κράτη μέλη της Κοινότητας ώστε να επενεχθούν οι αναγκαίες προσαρμογές στα κείμενα αυτά,

ΑΠΟΦΑΣΙΣΑΝ να συνάψουν την παρούσα σύμβαση και προς το σκοπό αυτό όρισαν πληρεξουσίους:

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΤΩΝ ΒΕΛΓΩΝ:

τόν κ. Renaat VAN ELSLANDE,
Υπουργό Δικαιοσύνης,

Η ΑΥΤΗΣ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΔΑΝΙΑΣ:

τήν κ. Nathalie LIND,
Υπουργό Δικαιοσύνης,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ:

τόν Δρα Hans-Jochen VOGEL,
Όμοσπονδιακό Υπουργό Δικαιοσύνης,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ:

τόν κ. Alain PEYREFITTE,
Υπουργό Δικαιοσύνης,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ:

τόν κ. Gérard COLLINS,
Υπουργό Δικαιοσύνης,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ:

τόν κ. Paolo BONIFACIO,
Υπουργό Δικαιοσύνης,

Η ΑΥΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΥΨΗΛΟΤΗΤΑ Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΔΟΥΚΑΣ ΤΟΥ ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΥ:

τόν κ. Robert KRIEPS,
Υπουργό Έθνικης Παιδείας,
Υπουργό Δικαιοσύνης,

Η ΑΥΤΗΣ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΩΝ ΚΑΤΩ ΧΩΡΩΝ:

τόν κ. J. de RUITER,
Υπουργό Δικαιοσύνης,

Η ΑΥΤΗΣ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΟΥ ΗΝΩΜΕΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΒΟΡΕΙΑΣ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ:

τόν Έντιμότατο Λόρδο κ. ELWYN-ZONES, C. H.,

Υπουργό Δικαιοσύνης της Μεγάλης Βρετανίας,

ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ συνήλθαν στο πλαίσιο του Συμβουλίου και, αφού αντάλλαξαν τά πληρεξούσια έγγραφά τους που δρέθηκαν εντάξει,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΣΤΙΣ ΑΚΟΛΟΥΘΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ:

ΤΙΤΛΟΣ I

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 1

Τό Βασίλειο της Δανίας, ή Ίρλανδία και τό Ήνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ίρλανδίας προσχωρούν στη σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε άστικές και έμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στις Βρυξέλλες στις 27 Σεπτεμβρίου 1968 και άποκαλείται στη συνέχεια «σύμβαση του 1968», και στο πρωτόκολλο για την έρμηνεία της από τό Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που υπογράφηκε στο Λουξεμβούργο στις 3 Ιουνίου 1971 και άποκαλείται στη συνέχεια «πρωτόκολλο του 1971».

Άρθρο 2

Οί προσαρμογές της συμβάσεως του 1968 και του πρωτοκόλλου του 1971 περιέχονται στους τίτλους II έως IV της παρούσας συμβάσεως.

ΤΙΤΛΟΣ II

Προσαρμογές της συμβάσεως του 1968

Άρθρο 3

Τό άρθρο 1 πρώτη παράγραφος της συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται με τίς έξης διατάξεις:

«Δέν καλύπτει, ιδίως, φορολογικές, τελωνειακές ή διοικητικές υποθέσεις.».

Άρθρο 4

Τό άρθρο 3 δεύτερη παράγραφος της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τίς έξης διατάξεις:

«Δέν εφαρμόζονται σε βάρος τους, ιδίως:

- στο Βέλγιο: τό άρθρο 15 του Code civil — Burgerlijk Wetboek (άστικού κώδικα) και τό άρθρο 638 του Code judiciaire — Gerechtelijk Wetboek (δικονομικού κώδικα)·
- στη Δανία: τό άρθρο 248 παράγραφος 2 του Lov om retsens pleje (νόμου πολιτικής δικονομίας) και τό κεφάλαιο 3 άρθρο 2 του Lov for Grønland om retsens pleje (νόμου πολιτικής δικονομίας της Γροιλανδίας)·

- στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας: τό άρθρο 23 του Zivilprozeßordnung (κώδικα πολιτικής δικονομίας)·
- στη Γαλλία: τά άρθρα 14 και 15 του Code civil (άστικού κώδικα)·
- στην Ίρλανδία: οι διατάξεις οι σχετικές με τη διεθνή δικαιοδοσία που θεμελιώνεται σε εισαγωγικό έγγραφο της δίκης, επιδιδόμενο σε έναγόμενο που δρίσκεται προσωρινά στην Ίρλανδία·
- στην Ίταλία: τό άρθρο 2 και τό άρθρο 4 σημεία 1 και 2 του Codice di procedura civile (κώδικα πολιτικής δικονομίας)·
- στο Λουξεμβούργο: τά άρθρα 14 και 15 του Code civil (άστικού κώδικα)·
- στις Κάτω Χώρες: τό άρθρο 126 τρίτο έδάφιο και τό άρθρο 127 του Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (κώδικα πολιτικής δικονομίας)·
- στο Ήνωμένο Βασίλειο: οι διατάξεις οι σχετικές με τη διεθνή δικαιοδοσία που θεμελιώνεται:
 - α) σε εισαγωγικό έγγραφο της δίκης, επιδιδόμενο σε έναγόμενο που δρίσκεται προσωρινά στο Ήνωμένο Βασίλειο,
 - β) στην ύπαρξη στο Ήνωμένο Βασίλειο περιουσιακών στοιχείων του έναγομένου,
 - γ) στην κατάσχεση από τον έναγοντα περιουσιακών στοιχείων που δρίσκονται στο Ήνωμένο Βασίλειο.».

Άρθρο 5

1. Τό άρθρο 5 σημείο 1 της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται, στο γαλλικό κείμενο, από τίς έξης διατάξεις:

«1. en matière contractuelle, devant le tribunal du lieu où l'obligation qui sert de base à la demande a été ou doit être exécutée.».

2. Τό άρθρο 5 σημείο 1 της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται, στο όλλανδικό κείμενο, από τίς έξης διατάξεις:

«1. ten aanzien van verbintenissen uit overeenkomst: voor het gerecht van de plaats, waar de verbintenis, die aan de eis ten grondslag ligt, is uitgevoerd of moet worden uitgevoerd;».

3. Τό άρθρο 5 σημείο 2 της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τις εξής διατάξεις:

«2. ως προς υποχρεώσεις διατροφής, ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου ο δικαιούχος της διατροφής έχει την κατοικία ή συνήθη διαμονή του ή, εφόσον πρόκειται για άγωγή παρεπόμενη δίκης σχετικής με την προσωπική κατάσταση, ενώπιον του δικαστηρίου που κατά τό δίκαιο του δικάζοντος δικαστή έχει διεθνή δικαιοδοσία στην περίπτωση της δίκης αυτής, εκτός αν η διεθνής αυτή δικαιοδοσία θεμελιώνεται μόνο στην ιθαγένεια ενός των διαδίκων.».

4. Τό άρθρο 5 της συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται με τις εξής διατάξεις:

«6. υπό την ιδιότητά του ως ιδρυτή, trustee, ή δικαιούχου ενός trust που έχει συσταθεί, είτε δυνάμει νόμου είτε γραπτά ή προφορικά με γραπτή επίδειξη, ενώπιον των δικαστηρίων του συμβαλλόμενου κράτους στο έδαφος του οποίου τό trust έχει την έδρα του·

7. σε διαφορές σχετικές με πληρωμή της άμοιβής που απαιτείται για την άρωγή ή τη διάσωση φορτίου ή ναύλου, ενώπιον του δικαστηρίου στην περιφέρεια του οποίου τό εν λόγω φορτίο ή ο αντίστοιχος ναύλος:

α) έχει κατασχεθεί για να εξασφαλισθεί ή πληρωμή αυτή, ή

β) θά μπορούσε να είχε κατασχεθεί για τό σκοπό αυτό αλλά παρασχέθηκε έγγυση ή άλλου είδους ασφάλεια·

ή διάταξη αυτή δέν εφαρμόζεται παρά μόνο εφόσον προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι ο έναγόμενος έχει δικαίωμα επί του φορτίου ή του ναύλου ή ότι είχε τέτοιο δικαίωμα κατά τό χρόνο της εν λόγω άρωγής ή διασώσεως.».

Άρθρο 6

Ο τίτλος II τμήμα 2 της συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται με τό εξής άρθρο:

«Άρθρο 6α

Όταν, σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση, δικαστήριο συμβαλλόμενου κράτους έχει διεθνή δικαιοδοσία για να κρίνει άγωγές άστικής ευθύνης που άπορρέει από χρησιμοποίηση ή εκμετάλλευση πλοίου, τό δικαστήριο αυτό ή κάθε άλλο που τό υποκαθιστά, σύμφωνα με τό έσωτερικό δίκαιο του κράτους αυτού, εκδικάζει και τά αιτήματα τά σχετικά με τόν περιορισμό της ευθύνης.».

Άρθρο 7

Τό άρθρο 8 της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τις εξής διατάξεις:

«Άρθρο 8

Ο άσφαλιστής που έχει την κατοικία του στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους μπορεί να έναχθει:

1. ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους όπου έχει την κατοικία του, ή

2. σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου ο αντισυμβαλλόμενος του άσφαλιστή έχει την κατοικία του, ή

3. αν πρόκειται για συνασφαλιστή, ενώπιον του δικαστηρίου του συμβαλλόμενου κράτους, στο οποίο έχει έναχθει ο κύριος άσφαλιστής.

Όταν ο άσφαλιστής δέν έχει κατοικία στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους, αλλά διαθέτει υποκατάστημα, πρακτορείο ή οποιαδήποτε άλλη εγκατάσταση σε συμβαλλόμενο κράτος, θεωρείται, για διαφορές σχετικές με την εκμετάλλευσή τους, ότι έχει την κατοικία του στο έδαφος του κράτους αυτού.».

Άρθρο 8

Τό άρθρο 12 της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τις εξής διατάξεις:

«Άρθρο 12

Παρέκκλιση από τις διατάξεις του παρόντος τμήματος είναι δυνατή μόνο με συμφωνίες:

1. μεταγενέστερες από τη γένεση της διαφοράς, ή

2. που επιτρέπουν στον αντισυμβαλλόμενο, τόν άσφαλισμένο ή τό δικαιούχο να προσφύγει και σε άλλα δικαστήρια εκτός από αυτά που προβλέπονται στο παρόν τμήμα, ή

3. που, έχοντας συναφθεί ανάμεσα σε άσφαλιστή και αντισυμβαλλόμενο με κατοικία ή συνήθη διαμονή κατά τό χρόνο συνάψεως της συμβάσεως στο ίδιο συμβαλλόμενο κράτος, άπονέμουν διεθνή δικαιοδοσία στα δικαστήρια του κράτους αυτού, άκόμα και αν τό ζημιόγONO γεγονός συμβεί στην άλλo-δαπή, εκτός αν τό δικάιό του άπαγορεύει τέτοιες συμφωνίες, ή

4. που έχουν συναφθεί από αντισυμβαλλόμενο χωρίς κατοικία σε συμβαλλόμενο κράτος, εκτός αν πρόκειται για υποχρεωτική άσφάλιση ή για άσφάλιση άκινήτου που κείται σε συμβαλλόμενο κράτος, ή

5. που άφορούν άσφαλιστική σύμβαση εφόσον αυτή καλύπτει έναν ή περισσότερους από τούς αναφερόμενους στο άρθρο 12α κινδύνους.».

Άρθρο 9

Ο τίτλος II τμήμα 3 της συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται με τό εξής άρθρο:

«Άρθρο 12α

Οί αναφερόμενοι στο άρθρο 12 σημείο 5 κίνδυνοι είναι οί ακόλουθοι:

1. Κάθε άπώλεια ή ζημία σε

α) πλοία, εγκαταστάσεις άνοικτά των άκτών και στην άνοικτή θάλασσα ή, άεροσκάφη, ή όποια συνδέεται με τη χρησιμοποίησή τους για έμπορικούς σκοπούς·

- 6) έμπορεύματα, εκτός από τις άποσκευές επιβατών, κατά τη διάρκεια μεταφοράς που πραγματοποιείται με αυτά τα πλοία ή αεροσκάφη, είτε όλικά είτε σε συνδυασμό με άλλα μεταφορικά μέσα.
2. Κάθε είδος ευθύνης, εκτός από την ευθύνη για σωματικές βλάβες των επιβατών ή για απώλεια ή ζημία των άποσκευών τους:
 - α) από τη χρησιμοποίηση ή εκμετάλλευση πλοίων, εγκαταστάσεων ή αεροσκαφών, σύμφωνα με το σημείο 1 υπό α), στο μέτρο που το δίκαιο του συμβαλλόμενου κράτους έγγραφως του αεροσκάφους δεν απαγορεύει τις συμφωνίες διεθνούς δικαιοδοσίας ως προς την ασφάλιση των κινδύνων αυτών·
 - 6) για ζημιές που προκαλούνται από έμπορεύματα κατά τη διάρκεια μεταφοράς υπό την έννοια του σημείου 1 υπό 6).
3. Κάθε χρηματική ζημία συνδεόμενη με τη χρησιμοποίηση ή εκμετάλλευση πλοίων, εγκαταστάσεων ή αεροσκαφών, σύμφωνα με το σημείο 1 υπό α), ιδίως κάθε ζημία σχετικά με το ναύλο ή τη ναύλωση.
4. Κάθε άλλος κίνδυνος που συνδέεται προς έναν από τους αναφερόμενους στα σημεία 1 ως 3.».

Άρθρο 10

Ο τίτλος II τμήμα 4 της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τις εξής διατάξεις:

«Τμήμα 4

Διεθνής δικαιοδοσία σε συμβάσεις καταναλωτών

Άρθρο 13

Σε συμβάσεις που ο σκοπός τους μπορεί να θεωρηθεί ξένος προς την επαγγελματική δραστηριότητα αυτού που τις καταρτίζει, και που αποκαλείται στη συνέχεια «καταναλωτής», η διεθνής δικαιοδοσία καθορίζεται από τις διατάξεις του παρόντος τμήματος, με την επιφύλαξη του άρθρου 4 και του άρθρου 5 σημείο 5:

1. όταν πρόκειται για πώληση ενσώματων κινητών με τμηματική καταβολή του τιμήματος, ή
2. όταν πρόκειται για δάνειο με σταδιακή εξόφληση ή για άλλη πιστωτική συναλλαγή συνδεόμενη με τη χρηματοδότηση αγοράς ενσώματων κινητών, ή
3. για κάθε άλλη σύμβαση που έχει ως αντικείμενο παροχή υπηρεσιών ή προμήθεια ενσώματων κινητών, αν
 - α) πριν από την κατάρτιση της σύμβασης, έγινε στο κράτος της κατοικίας του καταναλωτή ειδική προσφορά ή διαφήμιση, και
 - 6) ο καταναλωτής ολοκλήρωσε στο κράτος αυτό τις απαραίτητες για την κατάρτιση της σύμβασης πράξεις.

Όταν ο αντισυμβαλλόμενος του καταναλωτή δεν έχει κατοικία στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους, αλλά διαθέτει υποκατάστημα, πρακτορείο ή άλλη εγκατάσταση σε συμβαλλόμενο κράτος, θεωρείται, ως προς τις διαφορές τις σχετικές με την εκμετάλλευσή τους, ότι έχει την κατοικία του στο έδαφος του κράτους αυτού.

Το παρόν τμήμα δεν εφαρμόζεται στις συμβάσεις μεταφοράς.

Άρθρο 14

Η αγωγή καταναλωτή κατά του αντισυμβαλλόμενου μπορεί να άσκηθεί, είτε ενώπιον των δικαστηρίων του συμβαλλόμενου κράτους στο έδαφος του οποίου έχει την κατοικία του ο αντισυμβαλλόμενος είτε ενώπιον των δικαστηρίων του συμβαλλόμενου κράτους στο έδαφος του οποίου έχει την κατοικία του ο καταναλωτής.

Η αγωγή του αντισυμβαλλόμενου κατά του καταναλωτή μπορεί να άσκηθεί μόνον ενώπιον των δικαστηρίων του συμβαλλόμενου κράτους στο έδαφος του οποίου έχει την κατοικία του ο καταναλωτής.

Οι διατάξεις αυτές δεν θίγουν το δικαίωμα άσκησης ανταγωγής ενώπιον του δικαστηρίου στο οποίο είναι εκκρεμής ή κύρια αγωγή που έχει εισαχθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος τμήματος.

Άρθρο 15

Παρέκκλιση από τις διατάξεις του παρόντος τμήματος είναι δυνατή μόνο με συμφωνίες:

1. μεταγενέστερες από τη γένεση της διαφοράς, ή
2. που επιτρέπουν στον καταναλωτή να προσφύγει και σε άλλα δικαστήρια εκτός από αυτά που προβλέπονται στο παρόν τμήμα, ή
3. που, έχοντας συναφθεί ανάμεσα σε καταναλωτή και αντισυμβαλλόμενο με κατοικία ή συνήθη διαμονή κατά το χρόνο συνάψεως της σύμβασης στο ίδιο συμβαλλόμενο κράτος, απονέμουν διεθνή δικαιοδοσία στα δικαστήρια του κράτους αυτού, εκτός αν το δίκαιό του απαγορεύει τέτοιες συμφωνίες.».

Άρθρο 11

Το άρθρο 17 της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τις εξής διατάξεις:

Άρθρο 17

Αν τα μέρη, από τα οποία ένα τουλάχιστον έχει την κατοικία του στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους, συμφώνησαν ότι ένα δικαστήριο ή τα δικαστήρια συμβαλλόμενου κράτους θά δικάζουν τις διαφορές που έχουν προκύψει ή που θά προκύψουν από συγκεκριμένη έννομη σχέση, το δικαστήριο αυτό ή τα δικαστήρια του κράτους αυτού έχουν αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία. Μία τέτοια συμφωνία διεθνούς δικαιοδοσίας πρέπει να καταρτισθεί είτε γραπτά είτε προφορικά με γραπτή επιβεβαίωση, είτε, στο διεθνές

έμποριο, υπό τύπο ανταποκρινόμενο στις συνήθειες του διεθνούς εμπορίου που τα μέρη γνωρίζουν ή οφείλουν να γνωρίζουν. Όταν μιά τέτοια συμφωνία καταρτίζεται από μέρη εκ των οποίων κανένα δεν έχει την κατοικία του στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους, τα δικαστήρια των άλλων συμβαλλόμενων κρατών δεν μπορούν να δικάσουν τη διαφορά, εφόσον το ή τα υποδειχθέντα δικαστήρια δεν έχουν διαπιστώσει την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας τους.

Τό δικαστήριο ή τα δικαστήρια συμβαλλόμενου κράτους στα οποία απονέμει διεθνή δικαιοδοσία ή συστατική πράξη ενός trust, έχουν αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία ως προς άγωγές κατά του ιδρυτή, του trustee ή του δικαιούχου ενός trust, αν πρόκειται για σχέσεις μεταξύ των προσώπων αυτών ή για δικαιώματα ή υποχρεώσεις τους από το trust.

Οι συμφωνίες διεθνούς δικαιοδοσίας καθώς και οι ανάλογες ρήτρες της συστατικής πράξεως του trust δεν παράγουν αποτελέσματα αν είναι αντίθετες προς τις διατάξεις των άρθρων 12 και 15 ή αν τα δικαστήρια, τη διεθνή δικαιοδοσία των οποίων αποκλείουν, έχουν αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα με το άρθρο 16.

«Αν συμφωνία διεθνούς δικαιοδοσίας έχει καταρτισθεί προς όφελος μόνο ενός μέρους, το μέρος αυτό διατηρεί το δικαίωμα να προσφύγει σε κάθε άλλο δικαστήριο που έχει διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση.»

Άρθρο 12

Τό άρθρο 20 δεύτερη παράγραφος της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τις εξής διατάξεις:

«Ο δικαστής οφείλει να αναστείλει τη διαδικασία εφόσον δεν διαπιστώνεται ότι ο έναγόμενος αυτός ήταν σε θέση να παραλάβει το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο εντός της αναγκαίας για την άμυνά του προθεσμίας ή ότι καταβλήθηκε κάθε επιμέλεια για το σκοπό αυτό.»

Άρθρο 13

1. Τό άρθρο 27 σημείο 2 της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τις εξής διατάξεις:

«2. αν το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο δεν έχει επιδοθεί στον έρημο-δικήσαντα έναγόμενο κανονικά και έγκαιρα ώστε να μπορεί να άμυνθεί.»

2. Τό άρθρο 27 της συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται με τις εξής διατάξεις:

«5. αν είναι άσυμπίδαστη με άπόφαση που εκδόθηκε προγενέστερα μεταξύ των ίδιων διαδίκων και με τό ίδιο αντικείμενο και την ίδια αίτία σε μή συμβαλλόμενο κράτος, εφόσον ή άπόφαση αυτή συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις που άπαιτούνται για την άναγνώρισή της στο κράτος άναγνώρισεως.»

Άρθρο 14

Τό άρθρο 30 της συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται με την εξής παράγραφο:

«Τό δικαστήριο συμβαλλόμενου κράτους ενώπιον του οποίου γίνεται έπίκληση της άναγνώρισεως άποφάσεως που εκδόθηκε στην Ίρλανδία ή τό Ήνωμένο Βασίλειο και ή εκτέλεση της οποίας έχει άνασταλεί στο κράτος προελεύσεως λόγω άσκήσεως ένδίκων μέσων, μπορεί να άναστέλλει τη διαδικασία.»

Άρθρο 15

Τό άρθρο 31 της συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται με την εξής παράγραφο:

«Πάντως, στο Ήνωμένο Βασίλειο, μιά τέτοια άπόφαση εκτελείται στην Άγγλία και Ουαλία, τη Σκωτία ή τη Βόρεια Ίρλανδία, άφου προηγουμένως με αίτηση όποιοιδήποτε ένδιαφερομένου ή άπόφαση αυτή έγγραφεί προς εκτέλεση στο αντίστοιχο τμήμα του Ήνωμένου Βασιλείου.»

Άρθρο 16

Τό άρθρο 32 πρώτη παράγραφος της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τις εξής διατάξεις:

«Η αίτηση υποβάλλεται:

- στο Βέλγιο, στο Tribunal de premiere instance ή στο Rechtbank van eerste aanleg·
- στη Δανία, στο Underret·
- στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, στον πρόεδρο τμήματος του Landgericht·
- στη Γαλλία, στον πρόεδρο του Tribunal de grande instance·
- στην Ίρλανδία, στο High Court·
- στην Ίταλία, στο Corte d'appello·
- στο Λουξεμβούργο, στον πρόεδρο του Tribunal d'arrondissement·
- στις Κάτω Χώρες, στον πρόεδρο του Arrondissementsrechtbank·
- στο Ήνωμένο Βασίλειο:

1. στην Άγγλία και Ουαλία, στο High Court of Justice ή, σε περίπτωση άποφάσεως ως προς υποχρεώσεις διατροφής, στο Magistrate's Court μετά παραπομπή του Secretary of State,
2. στη Σκωτία, στο Court of Session ή, σε περίπτωση άποφάσεως ως προς υποχρεώσεις διατροφής, στο Sheriff Court μετά από παραπομπή του Secretary of State,
3. στη Βόρεια Ίρλανδία, στο High Court of Justice ή, σε περίπτωση άποφάσεως ως προς υποχρεώσεις διατροφής, στο Magistrate's Court, μετά από παραπομπή του Secretary of State.»

Άρθρο 17

Τό άρθρο 37 της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τις εξής διατάξεις:

«Άρθρο 37

Η προσφυγή άσκειται κατά τη διαδικασία της άμφισθητουμένης δικαιοδοσίας:

- στο Βέλγιο, στο Tribunal de première instance ή στο Rechtbank van eerste aanleg·
- στη Δανία, στο Landsret·
- στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, στο Oberlandesgericht·
- στη Γαλλία, στο Cour d'appel·
- στην Ίρλανδία, στο High Court·
- στην Ίταλία, στο Corte d'appello·
- στο Λουξεμβούργο, στο Cour supérieure de justice, ως δευτεροβάθμιο πολιτικό δικαστήριο·
- στις Κάτω Χώρες, στο Arrondissementsrechtbank·
- στο Ήνωμένο Βασίλειο:
 1. στην Άγγλία και Ουαλία, στο High Court of Justice ή, σε περίπτωση άποφάσεως ως προς ύποχρεώσεις διατροφής, στο Magistrate's Court,
 2. στη Σκωτία, στο Court of Session ή, σε περίπτωση άποφάσεως ως προς ύποχρεώσεις διατροφής, στο Sheriff Court,
 3. στη Βόρεια Ίρλανδία, στο High Court of Justice ή, σε περίπτωση άποφάσεως ως προς ύποχρεώσεις διατροφής, στο Magistrate's Court.

Κατά της άποφάσεως επί της προσφυγής μπορεί νά άσκηθούν μόνο:

- στο Βέλγιο, τη Γαλλία, την Ίταλία, τό Λουξεμβούργο και τις Κάτω Χώρες, pourvoi en cassation ή beroep in cassatie, ή ricorso in cassazione·
- στη Δανία, προσφυγή ενώπιον του Højesteret, με έγκριση του Υπουργού Δικαιοσύνης·
- στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, Rechtsbeschwerde·
- στην Ίρλανδία, appeal ενώπιον του Supreme Court για νομικό ζήτημα·
- στο Ήνωμένο Βασίλειο, ένα μόνο appeal για νομικό ζήτημα.»

Άρθρο 18

Τό άρθρο 38 της συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται με την προσθήκη, μετά την πρώτη παράγραφο, νέας παραγράφου με τό έξης κείμενο:

«Αν ή άπόφαση έχει έκδοθει στην Ίρλανδία ή τό Ήνωμένο Βασίλειο κάθε ένδικο μέσο ή προσφυγή πού προβλέπεται στο κράτος προελεύσεως θεωρείται, για την εφαρμογή της πρώτης παραγράφου, ως τακτικό ένδικο μέσο.»

Άρθρο 19

Τό άρθρο 40 πρώτη παράγραφος της συμβάσεως του 1968 άντικαθίσταται από τις έξης διατάξεις:

«Αν ή αίτησή του άπορριφθεί, ό αίτών μπορεί νά προσφύγει:

- στο Βέλγιο, στο Cour d'appel ή στο Hof van beroep·
- στη Δανία, στο Landsret·
- στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, στο Oberlandesgericht·
- στη Γαλλία, στο Cour d'appel·
- στην Ίρλανδία, στο High Court·
- στην Ίταλία, στο Corte d'appello·
- στο Λουξεμβούργο, στο Cour supérieure de justice, ως δευτεροβάθμιο πολιτικό δικαστήριο·
- στις Κάτω Χώρες, στο Gerechtshof·
- στο Ήνωμένο Βασίλειο:
 1. στην Άγγλία και Ουαλία, στο High Court of Justice ή, σε περίπτωση άποφάσεως ως προς ύποχρεώσεις διατροφής, στο Magistrate's Court,
 2. στη Σκωτία, στο Court of Session ή, σε περίπτωση άποφάσεως ως προς ύποχρεώσεις διατροφής, στο Sheriff Court,
 3. στη Βόρεια Ίρλανδία, στο High Court of Justice ή, σε περίπτωση άποφάσεως ως προς ύποχρεώσεις διατροφής, στο Magistrate's Court.»

Άρθρο 20

Τό άρθρο 41 της συμβάσεως του 1968 άντικαθίσταται από τις έξης διατάξεις:

Άρθρο 41

Κατά της άποφάσεως επί της προσφυγής πού προβλέπεται στο άρθρο 40 μπορεί νά άσκηθούν μόνο:

- στο Βέλγιο, τη Γαλλία, την Ίταλία, τό Λουξεμβούργο και τις Κάτω Χώρες, pourvoi en cassation ή beroep in cassatie, ή ricorso in cassazione·
- στη Δανία, προσφυγή ενώπιον του Højesteret, με έγκριση του Υπουργού Δικαιοσύνης·
- στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, Rechtsbeschwerde·
- στην Ίρλανδία, appeal ενώπιον του Supreme Court για νομικό ζήτημα·
- στο Ήνωμένο Βασίλειο, ένα μόνο appeal για νομικό ζήτημα.»

Άρθρο 21

Τό άρθρο 44 της συμβάσεως του 1968 άντικαθίσταται από τις έξης διατάξεις:

Άρθρο 44

Ό αίτών στον όποιο έχει παρασχεθεί όλικά ή μερικά δωρεάν δικαστική άρωγή ή άπαλλαγή από έξοδα και δαπάνες στο κράτος προελεύσεως, άπολαμβάνει, στο πλαίσιο της διαδικασίας των άρθρων 32 ως 35, την ευμενέστερη μεταχείριση πού προβλέπει τό δίκαιο του κράτους εκτελέσεως·σε σχέση με τη δωρεάν δικαστική άρωγή ή την άπαλλαγή από έξοδα και δαπάνες.

Προκειμένου για αίτηση εκτέλεσεως απόφασεως που έχει εκδοθεί στη Δανία από διοικητική αρχή ως προς υποχρεώσεις διατροφής, ο αίτων μπορεί να επικαλεσθεί, στο κράτος εκτέλεσεως, το εύεργέτημα των διατάξεων της πρώτης παραγράφου, αν προσκομίσει έγγραφο του Δανικού Υπουργείου Δικαιοσύνης που να πιστοποιεί ότι συγκεντρώνει τις οικονομικές προϋποθέσεις για την ολική ή μερική παροχή της δωρεάς δικαστικής άρωγής ή απαλλαγής από έξοδα και δαπάνες.»

Άρθρο 22

Τό άρθρο 46 σημείο 2 της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τις εξής διατάξεις:

- «2. Αν πρόκειται για απόφαση έρημην, το πρωτότυπο ή κυρωμένο αντίγραφο εγγράφου που να αποδεικνύει ότι το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο έχει επιδοθεί στον έρημοδικήσαντα διάδικο.»

Άρθρο 23

Τό άρθρο 53 της συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται με την εξής παράγραφο:

- «Για να καθορίσει αν trust έχει την έδρα του στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους σε δικαστήριο του οποίου έχει άσκηθεί ή άγωγή, ο δικαστής εφαρμόζει τους κανόνες του ιδιωτικού διεθνούς δικαίου του.»

Άρθρο 24

Τό άρθρο 55 της συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται με την προσθήκη των εξής συμβάσεων, που εντάσσονται στον πίνακα κατά χρονολογική σειρά:

- τη σύμβαση μεταξύ του Ήνωμένου Βασιλείου και της Γαλλίας για την άμοιδαία εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και έμπορικές υποθέσεις, συνοδευόμενη από πρωτόκολλο, που υπογράφηκε στο Παρίσι στις 18 Ιανουαρίου 1934·
- τη σύμβαση μεταξύ του Ήνωμένου Βασιλείου και του Βελγίου για την άμοιδαία εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και έμπορικές υποθέσεις, συνοδευόμενη από πρωτόκολλο, που υπογράφηκε στις Βρυξέλλες στις 2 Μαΐου 1934·
- τη σύμβαση μεταξύ του Ήνωμένου Βασιλείου και της Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας για την άμοιδαία αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και έμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βόννη στις 14 Ιουλίου 1960·
- τη σύμβαση μεταξύ του Ήνωμένου Βασιλείου και της Ιταλικής Δημοκρατίας για την άμοιδαία αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και έμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 7 Φεβρουαρίου 1964, συνοδευόμενη από πρωτόκολλο που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 14 Ιουλίου 1970·
- τη σύμβαση μεταξύ του Ήνωμένου Βασιλείου και του Βασιλείου των Κάτω Χωρών για την άμοιδαία αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Χάγη στις 17 Νοεμβρίου 1967.

Άρθρο 25

1. Τό άρθρο 57 της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τις εξής διατάξεις:

«Άρθρο 57

«Η παρούσα σύμβαση δέν θίγει τις συμβάσεις των οποίων τά συμβαλλόμενα κράτη είναι ή θά γίνουν μέρη και οι όποιες, σε ειδικά θέματα, ρυθμίζουν τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση ή την εκτέλεση αποφάσεων.

Δέν θίγει, επίσης, την εφαρμογή διατάξεων που, σε ειδικά θέματα, ρυθμίζουν τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση ή την εκτέλεση αποφάσεων και περιλαμβάνονται ή θά περιληφθούν σε πράξεις των οργάνων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ή στις έθνικές νομοθεσίες που έναρμονίζονται σε εκτέλεση των πράξεων αυτών.»

2. Προς εξασφάλιση της ομοιομορφής έρμηνείας του, τό άρθρο 57 πρώτη παράγραφος εφαρμόζεται με τόν ακόλουθο τρόπο:

- α) Η σύμβαση του 1968, όπως τροποποιείται, δέν αποκλείει τη δυνατότητα ενός δικαστηρίου συμβαλλόμενου κράτους που είναι μέρος συμβάσεως σχετικής με ειδικό θέμα, να θεμελιώσει τη διεθνή δικαιοδοσία του σε μία τέτοια σύμβαση, ακόμη και αν ο έναγόμενος κατοικεί στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους που δέν είναι μέρος της συγκεκριμένης συμβάσεως. Τό δικαστήριο εφαρμόζει σε κάθε περίπτωση τό άρθρο 20 της συμβάσεως του 1968, όπως τροποποιείται.
- β) Απόφαση εκδιδόμενη σε συμβαλλόμενο κράτος από δικαστήριο που θεμελιώσει τη διεθνή δικαιοδοσία του σε σύμβαση σχετική με ειδικό θέμα αναγνωρίζεται και εκτελείται στά άλλα συμβαλλόμενα κράτη σύμφωνα με τη σύμβαση του 1968, όπως τροποποιείται. «Αν τό κράτος προελεύσεως και τό κράτος αναγνωρίσεως ή εκτέλεσεως είναι συμβαλλόμενα μέρη συμβάσεως σχετικής με ειδικό θέμα που ρυθμίζει τις προϋποθέσεις αναγνωρίσεως ή εκτέλεσεως αποφάσεων, εφαρμόζονται οι προϋποθέσεις αυτές. Είναι πάντως δυνατή ή εφαρμογή των διατάξεων της συμβάσεως του 1968, όπως τροποποιείται, των σχετικών με τη διαδικασία αναγνωρίσεως και εκτέλεσεως των αποφάσεων.

Άρθρο 26

Τό άρθρο 59 της συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται με την εξής παράγραφο:

«Κανένα συμβαλλόμενο κράτος δέν μπορεί πάντως να δεσμευθεί έναντι τρίτου κράτους να μην αναγνωρίζει απόφαση που έχει εκδοθεί σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος από δικαστήριο του οποίου ή διεθνή δικαιοδοσία θεμελιώνεται στην ύπαρξη ή κατάσχεση από τόν έναγοντα, στο κράτος αυτό, περιουσιακών στοιχείων του έναγομένου:

1. αν ή άγωγή αφορά την κυριότητα ή τη νομή των περιουσιακών αυτών στοιχείων, έχει ως αίτημα

τήν άδεια διαθέσεώς τους ή συνδέεται μέ άλλη επί-
δικη διαφορά αναφερόμενη σ' αυτά·

2. άν τά περιουσιακά στοιχεία συνιστούν τήν
έγγύηση άπαιτήσεως πού άποτελεί τό άντικείμενο
τής άγωγής.».

Άρθρο 27

Τό άρθρο 60 τής συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται
από τίς ακόλουθες διατάξεις:

«Άρθρο 60

Η παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται στό ευρωπαϊκό
έδαφος των συμβαλλόμενων κρατών, περιλαμβανο-
μένης και τής Γροιλανδίας, στά υπερπόντια γαλλικά
διαμερίσματα και έδάφη καθώς και στό Mayotte.

Τό Βασίλειο των Κάτω Χωρών μπορεί, κατά τήν ύπο-
γραφή ή τήν επικύρωση τής παρούσας συμβάσεως ή
οποτεδήποτε μεταγενέστερα, νά δηλώσει, μέ γνωστο-
ποίηση στό Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου των
Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ότι ή παρούσα σύμβαση
εφαρμόζεται στίς Όλλανδικές Άντίλλες. Έλλείπει
σχετικής δηλώσεως, οι δίκες πού διεξάγονται στό
ευρωπαϊκό έδαφος του Βασιλείου επί αιτήσεων ά-
ναιρέσεως κατά αποφάσεων των δικαστηρίων των
Όλλανδικών Άντιλλών, θεωρούνται ότι διεξάγονται
ένώπιον των δικαστηρίων αυτών.

Κατά παρέκκλιση από τήν πρώτη παράγραφο, ή
παρούσα σύμβαση δέν εφαρμόζεται:

1. στά νησιά Φερόε, έκτός άν τό Βασίλειο τής Δανίας
προβεί σέ αντίθετη δήλωση·
2. στά έκτός του Ένωμένου Βασιλείου ευρωπαϊκά
έδάφη τά όποια τό Ένωμένο Βασίλειο εκπροσωπεί
διεθνώς, έκτός άν τό Ένωμένο Βασίλειο προβεί σέ
αντίθετη δήλωση για ένα ή περισσότερα από τά
έδάφη αυτά.

Οι δηλώσεις αυτές μπορεί νά γίνουν οποτεδήποτε, μέ
γνωστοποίηση στό Γενικό Γραμματέα του Συμβου-
λίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι δευτεροβάθμιες διαδικασίες πού εισάγονται στό
Ένωμένο Βασίλειο κατά αποφάσεων πού έχουν
εκδοθεί από τά δικαστήρια των αναφερόμενων στήν
τρίτη παράγραφο σημείο 2 εδαφών θεωρούνται ως
διαδικασίες διεξαγόμενες ένώπιον των δικαστηρίων
αυτών.

Οι ύποθέσεις οι όποιες στό Βασίλειο τής Δανίας διέ-
πονται από τόν άστικό δικονομικό νόμο για τά νησιά
Φερόε (Lov for Faeroerne om rettens pleje), θεω-
ρούνται ότι έκδικάζονται ένώπιον των δικαστηρίων
των νησιών αυτών.».

Άρθρο 28

Τό άρθρο 64 περίπτωση γ) τής συμβάσεως του 1968 αντι-
καθίσταται από τίς ακόλουθες διατάξεις:

- «γ) τίς δηλώσεις πού κατατίθενται κατ' εφαρμογή
του άρθρου 60.».

ΤΙΤΛΟΣ III

Προσαρμογές του πρωτοκόλλου πού είναι προσαρτημένο στή σύμβαση του 1968

Άρθρο 29

Τό πρωτόκολλο πού είναι προσαρτημένο στή σύμβαση
του 1968 συμπληρώνεται μέ τά ακόλουθα άρθρα:

Άρθρο Va

Σέ σχέση μέ τίς ύποχρεώσεις διατροφής, οι όροι
«δικαστής» και «δικαστήριο» περιλαμβάνουν και τίς
δανικές διοικητικές άρχες.

Άρθρο Vb

Σέ διαφορές μεταξύ πλοίαρχου και μέλους
πληρώματος πλοίου νηολογημένου στή Δανία ή τήν
Ίρλανδία, σχετικά μέ τίς άποδοχές ή τούς άλλους
όρους τής σχέσεως εργασίας, τά δικαστήρια συμβαλ-
λόμενου κράτους όφείλουν νά έλέγχουν άν ό διπλω-
ματικός ή προξενικός υπάλληλος, στήν άρμοδιότητα
του όποιου ανήκει τό σκάφος, έχει ενημερωθεί για τή
διαφορά. Μέχρι νά ενημερωθεί ό υπάλληλος αυτός,
τά δικαστήρια όφείλουν νά άναστέλλουν τή διαδι-
κασία. Όφείλουν, ακόμη και αυτεπάγγελα, νά άπο-
ποιηθούν τήν άσκηση τής διεθνούς δικαιοδοσίας
τους, άν ό υπάλληλος αυτός, άφού ενημερώθηκε
δεόντως, άσκήσει τά καθήκοντα πού του άναγνωρί-
ζονται στήν περίπτωση αυτή από προξενική σύμβαση
ή, έφόσον δέν ύπάρχει τέτοια σύμβαση, άν προβάλει
άντιρρήσεις ως προς τή διεθνή δικαιοδοσία έντός τής
προθεσμίας πού του τάσσεται.

Άρθρο Vγ

Όταν, για θέματα πού άφορούν τήν «residence» του
άγγλικού κειμένου τής συμβάσεως τής σχετικής μέ τό
ευρωπαϊκό δίπλωμα εύρεσιτεχνίας για τήν κοινή
άγορά, πού ύπογράφηκε στό Λουξεμβούργο στίς 15
Δεκεμβρίου 1975, γίνεται, στά πλαίσια του άρθρου 69
παράγραφος 5 τής συμβάσεως αυτής, εφαρμογή των
άρθρων 52 και 53 τής παρούσας συμβάσεως, ό όρος
«residence» είναι ταυτόσημος με τόν όρο «domicile»
των προαναφερόμενων άρθρων 52 και 53.

Άρθρο Vδ

Μέ τήν επιφύλαξη τής δικαιοδοσίας του Ευρωπαϊκού
Γραφείου Διπλωμάτων Εύρεσιτεχνίας σύμφωνα μέ τή
σύμβαση χορηγήσεως ευρωπαϊκών διπλωμάτων εύρε-
σιτεχνίας, πού ύπογράφηκε στό Μόναχο στίς 5
Όκτωβρίου 1973, τά δικαστήρια κάθε συμβαλλό-
μενου κράτους έχουν άποκλειστική διεθνή δικαιο-
δοσία, χωρίς νά λαμβάνεται ύπόψη ή κατοικία, σέ
θέματα έγγραφης ή κύρους ευρωπαϊκού διπλώματος
εύρεσιτεχνίας πού χορηγείται για τό Κράτος αυτό
και πού δέν είναι κοινοτικό δίπλωμα κατ' εφαρμογή
των διατάξεων του άρθρου 86 τής συμβάσεως τής
σχετικής μέ τό ευρωπαϊκό δίπλωμα εύρεσιτεχνίας για
τήν κοινή άγορά, πού ύπογράφηκε στό Λουξεμβούργο
στίς 15 Δεκεμβρίου 1975.».

ΤΙΤΛΟΣ IV

Προσαρμογές του πρωτοκόλλου του 1971

Άρθρο 30

Τό άρθρο 1 του πρωτοκόλλου του 1971 συμπληρώνεται με τό ακόλουθο εδάφιο:

«Τό Δικαστήριο τών Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων εἶναι ἐπίσης ἀρμόδιο νά ἀποφαίνεται ἐπὶ τῆς ἐρμηνείας τῆς συμβάσεως γιά τήν προσχώρηση τοῦ Βασιλείου τῆς Δανίας, τῆς Ἰρλανδίας καί τοῦ Ἠνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καί Βόρειας Ἰρλανδίας στή σύμβαση τῆς 27ης Σεπτεμβρίου 1968 καθώς καί στό παρόν πρωτόκολλο.»

Άρθρο 31

Τό άρθρο 2 σημείο 1 τοῦ πρωτοκόλλου τοῦ 1971 ἀντικαθίσταται ἀπό τίς ἀκόλουθες διατάξεις:

- «1. — στό Βέλγιο: Cour de cassation — Hof van Cassatie καί Conseil d'état — Raad van State·
- στή Δανία: Højesteret·
- στήν Ὁμοσπονδιακή Δημοκρατία τῆς Γερμανίας: τά Oberste Gerichtshöfe des Bundes·
- στή Γαλλία: Cour de cassation καί Conseil d'état·
- στήν Ἰρλανδία: Supreme Court·
- στήν Ἰταλία: Corte suprema di cassazione·
- στό Λουξεμβούργο: Cour supérieure de justice, ὡς ἀκυρωτικό·
- στίς Κάτω Χώρες: Hoge Raad·
- στό Ἠνωμένο Βασίλειο: House of Lords καί τά δικαστήρια πού ἔχουν κληθεῖ νά ἀποφανθοῦν δάσει τοῦ ἄρθρου 37 δεύτερη παράγραφος ἢ τοῦ ἄρθρου 41 τῆς συμβάσεως.»

Άρθρο 32

Τό άρθρο 6 σημείο 1 τοῦ πρωτοκόλλου τοῦ 1971 ἀντικαθίσταται ἀπό τίς ἀκόλουθες διατάξεις:

«Άρθρο 6

Ἡ παρούσα σύμβαση ἐφαρμόζεται στό εὐρωπαϊκό ἔδαφος τῶν συμβαλλόμενων κρατῶν, περιλαμβανομένης καί τῆς Γροιλανδίας, στά ὑπερπόντια γαλλικά διαμερίσματα καί ἐδάφη, καθώς καί στό Mayotte.

Τό Βασίλειο τῶν Κάτω Χωρῶν δύναται, κατά τήν ὑπογραφή ἢ τήν ἐπικύρωση τῆς παρούσας συμβάσεως ἢ ὁποτεδήποτε μεταγενέστερα, νά δηλώσει, μέ γνωστοποίηση στό Γενικό Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων, ὅτι ἡ παρούσα σύμβαση ἐφαρμόζεται στίς Ὀλλανδικές Ἀντίλλες.

Κατά παρέκκλιση ἀπό τήν πρώτη παράγραφο, ἡ παρούσα σύμβαση δέν ἐφαρμόζεται:

1. στά νησιά Φερόε, ἐκτός ἐάν τό Βασίλειο τῆς Δανίας προεῖ σέ ἀντίθετη δήλωση·

2. στά ἐκτός τοῦ Ἠνωμένου Βασιλείου εὐρωπαϊκά ἐδάφη τά ὅποια τό Ἠνωμένο Βασίλειο ἐκπροσωπεῖ διεθνῶς, ἐκτός ἂν τό Ἠνωμένο Βασίλειο προεῖ σέ ἀντίθετη δήλωση γιά ἓνα ἢ περισσότερα ἀπό τά ἐδάφη αὐτά.

Οἱ δηλώσεις μπορεῖ νά γίνουν ὁποτεδήποτε, μέ γνωστοποίηση στό Γενικό Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων.»

Άρθρο 33

Τό άρθρο 10 περίπτωση δ) τοῦ πρωτοκόλλου τοῦ 1971 ἀντικαθίσταται ἀπό τίς ἀκόλουθες διατάξεις:

- «δ) τίς δηλώσεις πού κατατίθενται κατ' ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 6.»

ΤΙΤΛΟΣ V

Μεταδατικές διατάξεις

Άρθρο 34

1. Ἡ σύμβαση τοῦ 1968 καί τό πρωτόκολλο τοῦ 1971, ὅπως τροποποιοῦνται ἀπό τήν παρούσα σύμβαση, ἐφαρμόζονται μόνο στίς ἀγωγές πού ἀσκοῦνται καί στά δημόσια ἐγγράφα πού ἐκδίδονται μετά τήν ἐναρξη ἰσχύος τῆς παρούσας συμβάσεως στό κράτος προελεύσεως, καί, ὅταν ζητεῖται ἡ ἀναγνώριση ἢ ἡ ἐκτέλεση ἀποφάσεως ἢ δημόσιου ἐγγράφου, στό κράτος ἀναγνώρισεως ἢ ἐκτελέσεως.

2. Στίς σχέσεις πάντως μεταξύ τῶν ἑξι κρατῶν μερῶν τῆς συμβάσεως τοῦ 1968, οἱ ἀποφάσεις πού ἐκδίδονται μετά τήν ἐναρξη ἰσχύος τῆς παρούσας συμβάσεως ἐπὶ ἀγωγῶν πού θά ἔχουν ἀσκηθεῖ πρὶν ἀπό τήν ἡμερομηνία αὐτή, ἀναγνωρίζονται καί ἐκτελοῦνται σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ τίτλου III τῆς συμβάσεως τοῦ 1968, ὅπως τροποποιεῖται.

3. Ἐξάλλου, στίς σχέσεις μεταξύ τῶν ἑξι κρατῶν μερῶν τῆς συμβάσεως τοῦ 1968 καί τῶν τριῶν κρατῶν πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 1 τῆς παρούσας συμβάσεως, καθώς καί στίς σχέσεις μεταξύ τῶν τριῶν τελευταίων, οἱ ἀποφάσεις πού ἐκδίδονται μετά τήν ἡμερομηνία ἐνάρξεως ἰσχύος τῆς παρούσας συμβάσεως στό κράτος προελεύσεως καί στό κράτος ἀναγνώρισεως ἢ ἐκτελέσεως ἐπὶ ἀγωγῶν πού θά ἔχουν ἀσκηθεῖ πρὶν ἀπό τήν ἡμερομηνία αὐτή, ἀναγνωρίζονται καί ἐκτελοῦνται σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ τίτλου III τῆς συμβάσεως τοῦ 1968, ὅπως τροποποιεῖται, ἂν ἡ διεθνὴς δικαιοδοσία ἔχει θεμελιωθεῖ σέ κανόνες συμφωνοῦς μέ τίς διατάξεις τοῦ τίτλου II, ὅπως τροποποιεῖται, ἢ μέ τίς διατάξεις συμβάσεως πού κατά τό χρόνο ἀσκήσεως τῆς ἀγωγῆς ἴσχυε μεταξύ τοῦ κράτους προελεύσεως καί τοῦ κράτους ἀναγνώρισεως ἢ ἐκτελέσεως.

Άρθρο 35

Ἄν, μέ ἐγγραφο προγενέστερο τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τῆς παρούσας συμβάσεως, οἱ διάδικοι σέ διαφορά ἐκ συμβάσεως εἶχαν συμφωνήσει ὅτι ἐφαρμοστέο δίκαιο στή συγκεκριμένη σύμβαση θά εἶναι τό ἱρλανδικό δίκαιο ἢ τό

δικαίο μέρους του Ήνωμένου Βασιλείου, τα δικαστήρια της Ήρλανδίας ή του μέρους αυτού του Ήνωμένου Βασιλείου διατηρούν την ευχέρεια νά έκδικάσουν τή διαφορά αυτή.

Άρθρο 36

Έπί τρία έτη μετά τήν έναρξη ισχύος τής συμβάσεως του 1968 έναντι του Βασιλείου τής Δανίας και τής Ήρλανδίας αντίστοιχα, ή διεθνής δικαιοδοσία σέ θέματα ναυτικού δικαίου σέ καθένα από τά κράτη αυτά καθορίζεται όχι μόνο σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τής ανωτέρω συμβάσεως, αλλά επίσης σύμφωνα μέ τά κατωτέρω σημεία 1 ως 6. Ωστόσο, οι διατάξεις αυτές θά παύσουν νά εφαρμόζονται σέ καθένα από τά κράτη αυτά, όταν ή διεθνής σύμβαση γιά τήν ένοποίηση όρισμένων κανόνων σχετικών μέ τή συντηρητική κατάσχεση πλοίων, πού υπογράφηκε στίς Βρυξέλλες στίς 10 Μαΐου 1952, τεθεί σέ ισχύ έναντι αυτών.

1. Πρόσωπο πού κατοικεί στό έδαφος συμβαλλόμενου κράτους μπορεί νά έναχθεί γιά ναυτική άπαιτήση ένώπιον των δικαστηρίων ενός των προαναφερόμενων κρατών, έφόσον τό πλοίο πού άφορά ή άπαιτήση ή κάθε άλλο πλοίο πού άνήκει στήν κυριότητά του έχει γίνει άντικείμενο δικαστικής κατασχέσεως στό έδαφος του τελευταίου αυτού κράτους πρós εξασφάλιση τής άπαιτήσεως ή θά μπορούσε νά είχε κατασχεθεί εκεί, έχει όμως παρασχεθεί έγγύηση ή άλλου είδους ασφάλεια, στίς έξης περιπτώσεις:

- α) άν ό ένάγων κατοικεί στό έδαφος του κράτους αυτού·
- β) άν ή ναυτική άπαιτήση έχει γεννηθεί στό κράτος αυτό·
- γ) άν ή ναυτική άπαιτήση έχει γεννηθεί στή διάρκεια πλου κατά τόν όποιον επιδλήθηκε ή θά μπορούσε νά είχε επιδλήθει ή κατάσχεση·
- δ) άν ή άπαιτήση άπορρέει από σύγκρουση ή από ζημία πού προκάλεσε πλοίο είτε σέ άλλο πλοίο είτε σέ πράγματα ή πρόσωπα πού βρίσκονται πάνω σ' αυτό, κατά τήν εκτέλεση ή τήν παράλειψη εκτελέσεως έλιγμου·
- ε) άν ή άπαιτήση έχει γεννηθεί από άρωγή ή διάσωση·
- στ) άν ή άπαιτήση είναι ασφαλισμένη μέ ναυτική ύποθήκη ή άλλη έμπράγματη ασφάλεια συμβατικού χαρακτήρα επί του κατασχεθέντος πλοίου.

2. Μπορεί νά κατασχεθεί τό πλοίο τό όποιο άφορά ή ναυτική άπαιτήση ή κάθε άλλο πλοίο πού άνήκει στό πρόσωπο πού ήταν, κατά τό χρόνο γενήσεως τής άπαιτήσεως, κύριος του πλοίου εκείνου. Για τίς άπαιτήσεις πάντως πού προβλέπονται στό σημείο 5 υπό ζ), ο) ή π), μπορεί νά κατασχεθεί μόνο τό πλοίο τό όποιο άφορά ή άπαιτήση.

3. Πλοία θεωρούνται ότι έχουν τόν ίδιο κύριο έφόσον όλες οι μερίδες τής κυριότητας άνήκουν στό ίδιο ή τά ίδια πρόσωπα.

4. Σέ περίπτωση ναυλώσεως πλοίου μέ παράδοση τής θαλάσσιας διαχειρίσεως, όταν γιά ναυτική άπαιτήση πού άφορά πλοίο ευθύνεται μόνο ό ναυλωτής, μπορεί νά κατασχεθεί τό πλοίο αυτό ή κάθε άλλο πλοίο πού άνήκει στό ναυλωτή αυτόν, κανένα όμως άλλο πλοίο πού άνήκει στόν κύριο δέν μπορεί νά κατασχεθεί μέ βάση αυτή τή ναυτική άπαιτήση. Τό ίδιο ισχύει σέ όλες τίς περιπτώσεις κατά τίς όποιες γιά τή ναυτική άπαιτήση ευθύνεται πρόσωπο άλλο από τόν κύριο.

5. Ός «ναυτική άπαιτήση» νοείται τό δικαίωμα ή ή άξίωση πού πηγάζει από μία ή περισσότερες από τίς έξης αίτίες:

- α) ζημίες πού προκαλεί πλοίο είτε μέ σύγκρουση είτε μέ άλλο τρόπο·
- β) άπώλεια άνθρώπινης ζωής ή σωματικές βλάβες πού προκαλούνται στό πλοίο ή συνδέονται μέ εκμετάλλευση πλοίου·
- γ) άρωγή και διάσωση·
- δ) συμβάσεις σχετικές μέ τή χρησιμοποίηση ή τή μίσθωση πλοίου μέ ναυλοσύμφωνο ή μέ άλλο τρόπο·
- ε) συμβάσεις σχετικές μέ τή μεταφορά έμπορευμάτων μέ πλοίο βάσει ναυλοσυμφώνου, φορτωτικής ή μέ άλλο τρόπο·
- στ) άπώλειες ή ζημίες σέ έμπορεύματα και άποσκευές πού μεταφέρονται μέ πλοίο·
- ζ) κοινή άδάρια·
- η) ναυτικό δάνειο·
- θ) ρυμούλκηση·
- ι) πλοήγηση·
- κ) προμήθεια προϊόντων ή ύλικών, άνεξάρτητα από τόν τόπο, γιά τήν εκμετάλλευση ή συντήρηση του πλοίου·
- λ) κατασκευή, έπισκευή, έξοπλισμό πλοίου ή δαπάνες λιμενισμού·
- μ) μισθούς πλοιάρχου, αξιωματικών ή μελών του πληρώματος·
- ν) δαπάνες του πλοιάρχου και δαπάνες πού ένεργοούνται από φορτωτές, ναυλωτές ή πράκτορες γιά λογαριασμό του πλοίου ή του κυρίου του·
- ξ) διαφορές σχετικές μέ τήν κυριότητα πλοίου·
- ο) διαφορές μεταξύ συμπλοιοκτητών ως πρós τήν κυριότητα, τή νομή, τήν εκμετάλλευση ή τά δικαιώματα στό προϊόν εκμεταλλεύσεως του πλοίου πού τελεί υπό συμπλοιοκτησία·
- π) ναυτική ύποθήκη ή άλλη έμπράγματη ασφάλεια συμβατικού χαρακτήρα σέ πλοίο.

6. Στή Δανία, ό όρος «συντηρητική κατάσχεση» καλύπτει, όσον άφορά τίς ναυτικές άπαιτήσεις των παράπάνω περιπτώσεων ζ) και ο), τό «forbud», έφόσον ή διαδικασία αυτή είναι ή μόνη δυνατή στή συγκεκριμένη περίπτωση σύμφωνα μέ τά άρθρα 646 ως 653 του νόμου πολιτικής δικονομίας (Lov om rettings pleje).

ΤΙΤΛΟΣ VI

Τελικές διατάξεις

Άρθρο 37

Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων διαδίδει στις Κυβερνήσεις του Βασιλείου της Δανίας, της Ιρλανδίας και του Ήνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας κυρωμένο αντίγραφο της συμφάσεως του 1968 και του πρωτοκόλλου του 1971 στη γαλλική, τη γερμανική, την ιταλική και την όλλανδική γλώσσα.

Τά κείμενα της συμφάσεως του 1968 και του πρωτοκόλλου του 1971 στην άγγλική, τη δανική και την ιρλανδική γλώσσα προσαρτώνται στην παρούσα σύμβαση. Τά κείμενα στην άγγλική, δανική και ιρλανδική γλώσσα είναι έξισου αὐθεντικά μέ τά πρωτότυπα κείμενα της συμφάσεως του 1968 και του πρωτοκόλλου του 1971.

Άρθρο 38

Η παρούσα σύμβαση θά επικυρωθεί από τά υπογράφοντα κράτη. Τά έγγραφα επικυρώσεως θά κατατεθούν στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Άρθρο 39

Η παρούσα σύμβαση θά άρχισει νά ισχύει, μεταξύ των κρατών πού θά την έχουν επικυρώσει, την πρώτη μέρα

του τρίτου μήνα πού άκολουθεί την κατάθεση του τελευταίου εγγράφου επικυρώσεως από τά άρχικά Κράτη μέλη της Κοινότητας και από ένα νέο Κράτος μέλος.

Γιά κάθε νέο Κράτος μέλος πού θά την επικυρώσει μεταγενέστερα, θά άρχισει νά ισχύει την πρώτη μέρα του τρίτου μήνα πού άκολουθεί την κατάθεση του δικού του εγγράφου επικυρώσεως.

Άρθρο 40

Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων γνωστοποιεί στά υπογράφοντα κράτη:

- α) την κατάθεση κάθε εγγράφου επικυρώσεως·
- β) τίς ήμερομηνίες έναρξεως ισχύος της παρούσας συμφάσεως γιά τά συμβαλλόμενα κράτη.

Άρθρο 41

Η παρούσα σύμβαση συντάσσεται σε ένα μόνο αντίτυπο στην άγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ιρλανδική, ιταλική και όλλανδική γλώσσα. Τά έπτά κείμενα είναι έξισου αὐθεντικά. Η σύμβαση θά κατατεθεί στο άρχείο της Γραμματείας του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Ο Γενικός Γραμματέας θά διαδίδει κυρωμένο αντίγραφο στην κυβέρνηση κάθε υπογράφοντος κράτους.

Σε πίστωση τών άνωτέρω οί ύπογράφωντες πληρεξούσιοι έθεσαν τήν ύπογραφή τους κάτω από τήν παρούσα σύμβαση.

Έγινε στό Λουξεμβούργο, στίς έννιά Όκτωβρίου χίλια έννιακόσια έβδομήντα όκτώ.

Γιά τήν Αύτοϋ Μεγαλειότητα τό Βασιλιά τών Βέλγων,

Renaat VAN ELSLANDE

Γιά τήν Αύτης Μεγαλειότητα τή Βασίλισσα τής Δανίας,

Nathalie LIND

Γιά τόν Πρόεδρο τής Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας τής Γερμανίας,

Hans-Jochen VOGEL

Γιά τόν Πρόεδρο τής Γαλλικής Δημοκρατίας,

Alain PEYREFITTE

Γιά τόν Πρόεδρο τής Ίρλανδίας,

Gerard COLLINS

Γιά τόν Πρόεδρο τής Ίταλικής Δημοκρατίας,

Paolo BONIFACIO

Γιά τήν Αύτοϋ Βασιλική Υψηλότητα τό Μεγάλο Δούκα τοϋ Λουξεμβούργου,

Robert KRIEPS

Γιά τήν Αύτης Μεγαλειότητα τή Βασίλισσα τών Κάτω Χωρών,

J. de RUITER

Γιά τήν Αύτης Μεγαλειότητα τή Βασίλισσα τοϋ Ήνωμένου Βασιλείου τής Μεγάλης Βρετανίας καί Βόρειας Ίρλανδίας,

Elwyn JONES

ΚΟΙΝΗ ΔΗΛΩΣΗ

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ, ΠΟΥ ΣΥΝΗΛΘΑΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ,

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ νά εξασφαλίσουν, σύμφωνα με τό πνεύμα τής συμβάσεως τής 27ης Σεπτεμβρίου 1968, τήν όσο τό δυνατό μεγαλύτερη ὁμοιομορφία τής διεθνούς δικαιοδοσίας καί σέ ὑποθέσεις ναυτικού δικαίου,

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ὅτι ἡ διεθνής σύμβαση γιά τήν ἐνοποίηση ὀρισμένων κανόνων σχετικῶν μέ τή συντηρητική κατάσχεση πλοίων, πού ὑπογράφηκε στίς Βρυξέλλες στίς 10 Μαΐου 1952, περιλαμβάνει διατάξεις γιά τή διεθνή δικαιοδοσία,

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ὅτι ὅλα τά Κράτη μέλη δέν εἶναι μέρη στήν ἀνωτέρω σύμβαση,

ΕΚΦΡΑΖΟΥΝ ΤΗΝ ΕΥΧΗ ὅσα παράκτια Κράτη μέλη δέν ἔχουν ἀκόμη γίνει συμβαλλόμενα μέρη στή σύμβαση τής 10ης Μαΐου 1952, νά τήν ἐπικυρώσουν ἢ νά προσχωρήσουν σέ αὐτή τό ταχύτερο δυνατό.

Σέ πίστωση τῶν ἀνωτέρω οἱ ὑπογράφωντες πληρεξούσιοι ἔδωσαν τήν ὑπογραφή τους κάτω ἀπό τήν παρούσα κοινή δήλωση.

Ἐγινε στό Λουξεμβούργο, στίς ἐννιά Ὀκτωβρίου χίλια ἐνιακόσια ἑβδομήντα ὀκτώ.

Γιά τήν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τό Βασιλιά τῶν Βέλγων,

Renaat VAN ELSLANDE

Γιά τήν Αὐτῆς Μεγαλειότητα τή Βασίλισσα τῆς Δανίας,

Nathalie LIND

Γιά τόν Πρόεδρο τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας,

Hans-Jochen VOGEL

Γιά τόν Πρόεδρο τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας,

Alain PEYREFITTE

Γιά τόν Πρόεδρο τῆς Ἰρλανδίας,

Gerard COLLINS

Γιά τόν Πρόεδρο τῆς Ἰταλικῆς Δημοκρατίας,

Paolo BONIFACIO

Γιά τήν Αὐτοῦ Βασιλική Ὑψηλότητα τό Μεγάλο Δούκα τοῦ Λουξεμβούργου,

Robert KRIEPS

Γιά τήν Αὐτῆς Μεγαλειότητα τή Βασίλισσα τῶν Κάτω Χωρῶν,

J. de RUITER

Γιά τήν Αὐτῆς Μεγαλειότητα τή Βασίλισσα τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καί Βόρειας Ἰρλανδίας,

Elwyn JONES